

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

292
f. 7.

600094149X

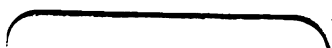
292. f 7

600094149X

292. f 7

600094149X

292. f 7

BABRII
FABULÆ ÆSOPEÆ.

E CODICE MANUSCRIPTO PARTEM SECUNDAM

NUNC PRIMUM

EDIDIT

874

GEORGIUS CORNEWALL LEWIS, A.M.

ÆDIS CHRISTI, IN UNIVERSITATE OXONIENSI, ALUMNUS
HONORARIUS.

LONDON,
JOHN W. PARKER AND SON, WEST STRAND.

1859.

292. f. 7.

LIPSIÆ TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRÆFATIO.

Mense Augusto, A. D. 1857, Musei Britannici custodes duos codices Babrianos, a Menâ Minoide Græco*) redeintos, inter libros Musei manuscriptos deposuerunt. Primus codex in pergamenâ, sæculo forsan undecimo, scriptus, fabulas continet CXXIII a Boissonadio A. D. 1844 Parisiis editas, et sæpius dehinc repititas. Alter chartaceus est, apographum codicis cujusdam, qui, paucis abhinc annis a Menâ Minoide in Monte Atho repertus, huc usque non comparuit. Fabulas continet XCV, alphabetico ordine secundum literam primi versus initialem dispositas, et formâ metricâ descriptas. Titulum habet: *Ἐκ τῶν τοῦ Βαβρίου χολιάμβων*. Ex hoc codice fabulæ quæ nunc in lucem prodeunt transcriptæ sunt. Fabulæ ipsæ, quamvis multos Babrii choliambos, et, etiam ubi metrum pessundatum sit, multa locutionis Bab-

*) De hoc viro erudito, consule Boissonadii Præfationem ad Babrium, p. VII.

rianæ vestigia exhibent, recensioem subiere quæ formam pristinam misere corripit. Sensus tamen ut plurimum integer remansit. Quæ ad cuiusque fabulæ explicationem maxime necessaria videbantur, in notis subieci. De Babrii tempore et poesi egi in præfatione ad fabulas prius editas, Oxon. 1846.

Dabam LONDINI, mense Julio,
A. D. 1859.

CORRIGENDA.

Fab. 23. adde: conf. fab. 29. p. 20. 295. Cor.
Fab. 59. adde: conf. fab. 260. p. 172. Cor.
Fab. 71. v. 10. not. dele 9.

INDEX FABULARUM.

FAB.

1. Proœmium.
2. κορυδὸς θάπτων τὸν πατέρα.
3. Αἴσωπος ἐν ναυπηγίῳ.
4. αἰετὸς καὶ ἄνθρωπος.
5. τράγος καὶ ἄμπελος.
6. λέων καὶ ἄνθρωπος.
7. κύκνος καὶ χήν.
8. βάτραχοι.
9. βάτραχοι αἰτοῦντες βασιλέα.
10. αἰετὸς καὶ τοξότης.
11. βόες καὶ ἄμαξα.
12. βάτραχοι.
13. Γάλλοι.
14. γεωργὸς καὶ αἰετός.
15. γεωργὸς καὶ Τύχη.
16. γυνή καὶ θεράπαινα.
17. γυνὴ μάγος.
18. γράψ καὶ λατρός.
19. κύνες καὶ αἰώπηξ.
20. δράκων καὶ αἰετός.
21. μέλισσαι καὶ ποιμήν.
22. ναναγὸς καὶ θάλασσα.
23. αἰώπηξ καὶ πίθηκος.
24. Ζεὺς, Προμηθεὺς, Ἀθηνᾶ, καὶ Μῶμος.
25. σαλπικγκής.

FAB.

26. Ἡρακλῆς καὶ Ἀθηνᾶ.
27. Ἡρακλῆς καὶ Πλοῦτος.
28. φοιὰ καὶ μηλέα καὶ βάτος.
29. ὁδοιπόροι καὶ κόραξ.
30. ἱκτίνος καὶ ὄφις.
31. Ψεύσματα καὶ Ἀλήθεια.
32. λέων καὶ κάπρος.
33. κόραξ καὶ κύκνος.
34. κύων καὶ κόχλος.
35. ταῦρος, λέαινα, καὶ σὺς ἄγριος.
36. κώνωψ καὶ λέων.
37. χελιδὼν καὶ κορώνη.
38. λάρος καὶ ἱκτίνος.
39. ἔππος καὶ ἔλαφος.
40. λέων, λύκος, καὶ αἰώπηξ.
41. λέων, Προμηθεὺς, καὶ ἐλέφας.
42. ταῶς καὶ γέρας.
43. λύκος καὶ ὄνος.
44. λύκος καὶ λέων.
45. λύκος καὶ πρόβατον.
46. κολοῖος καὶ κόρακες.
47. μυῖαι.
48. μήνη καὶ μήτηρ.
49. μὺς καὶ βάτραχος.
50. νέος ἄσματος καὶ χελιδών.
51. Ζεὺς κριτής.

FAB.

52. ὁδοιπόρος καὶ Ἀλήθεια.
53. οἷς καὶ κύων.
54. ὄνος καὶ κυνίδιον.
55. ὄνος καὶ ἀλώπηξ.
56. ὄνος λεοντῆν φέρων.
57. ὄνος βαστάζων ἄγαλμα.
58. ὀρνιθοθήρας καὶ κορυδα-
λός.
59. ὄφεις οὐρὰ καὶ μέλη.
60. γεωργὸς καὶ ὄφις.
61. παῖς ἀκρίδας θηρεύων.
62. παῖς κλέπτῃς καὶ μήτηρ.
63. κοχλῖαι.
64. Προμηθεὺς καὶ ἄνθρωποι.
65. περισσερὰ διψῶσα.
66. ἄνθρωπος καὶ πέριδιξ.
67. νυκτερίς καὶ γαλῆ.
68. χελώνη καὶ λαγῶς.
69. ῥόδον καὶ ἀμάραντον.
70. ποιμὴν καὶ λύκος.
71. ἐλαία καὶ σνκῆ.
72. πάρδαλις καὶ ἀλώπηξ.
73. ἀλώπηξ καὶ κυνοραισταί.

FAB.

74. σὺς καὶ κύων.
75. σὺς καὶ κύων.
76. ἀγαθὰ καὶ κακά.
77. κάμηλος καὶ Ζεὺς.
78. πίδηκοι ὀρχησταί.
79. ἀλώπηξ καὶ τράγος.
80. μέλισσαι καὶ Ζεὺς.
81. παῖς καὶ πατήρ.
82. ὅς ἄγριος καὶ ἀλώπηξ.
83. λέαινα καὶ τετράποδα.
84. φαλακρός.
85. γέρανος καὶ ἀλώπηξ.
86. γεωργὸς καὶ φθιρέρ.
87. χαλκεὺς καὶ κύων.
88. γεωργὸς καὶ ὄφις.
89. χειμῶν καὶ ἔαρ.
90. χελιδόνες καὶ κύκνοι.
91. χύτραι.
92. ψύλλα καὶ ἀθλητής.
93. ψύλλα καὶ ἄνθρωπος.
94. ψύλλα καὶ βοῦς.
95. ὄνον σκιά.

ἄκουσον, ὦ παῖ, δευτέρων πάλιν μῦθον.
 καὶν παραπικραίνω σε τῶν ἁλῶν πλείω,
 ἀλλὰ πλέον μέλιτος ὕστερον καθηδύνω.
 ῥητὴρ μὲν οὐκ ἔγωγε· ταῦτα δ' Αἴσωπος
 ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δεῖφοι, 5
 θεοῖσι δρωῖντες οὐκ ἀνασχετὰ, καλὸν
 ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο.
 ἀλλ' ἀπέωσαν νήπιοι κατὰ κρημνοῦ,
 λιπόντες ἐπιγόνουσι βᾶξιν ἐχθίστην.

1. Poeta in hoc proœmio, quod secundæ fabularum parti præfigit, filium Branchum alloquitur, ut in Part. 1. proœm. v. 2. et fab. 18. v. 15. conf. inf. fab. 24. v. 19. Partis primæ secundi libri proœmium extat, 1. proœm. 2.

2. Conf. Part. 1. proœm. 1. v. 18—19. μελισταγῆς σοι τοῦτο κηρίον θήσω, πικρῶν λάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας. vv. παραπικραίνω et παραπικραμὸς sunt serioris Græcitatatis; vid. Schleusner Lex. Sept. in vv.

4 — 7. Citat Apollonius in αἶδε, ταῦτα δ' Αἴσωπος ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δεῖφοι ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο. Versus 6, quem

omittit Apollonius, metro laborat; sed sensui convenit. Inter ἀνασχετὰ et καλὸν versus excidisse videtur. — Hinc patet Lexici Homericæ quod habemus, scriptorem, post Babrii ætatem vixisse.

8. Æsopi de rupe apud Delphos dejectio ab antiquis scriptoribus commemoratur: vid. Plutarch. de S. N. V. 12. Vit. Æsop. (ed. Westermann. 1845.) p. 57. Zenob. I. 47. Suid. in Αἴσωπος et ἔωσεν, et Schol. Aristoph. Vesp. 1446. Conf. Herod. II. 134. Ælian. V. H. XI. 5. alios auctores citat Grauertus de Æsopo (Bonnæ 1825), p. 58. Fabula de Scarabæo, quam sacrilegii accusatus Delphis narravit Æsopus, teste

Aristophanis Scholiasta, ad Vesp. 1446, extat ap. Schol. Pac. 130. (fab. 2. ed. Coraes.) Vv. 1. 4. 5. 7. 9 formam cho-

liambicam retinent: reliquos. versus depravavit vetus διασκευαστής.

FAB. II.

Αἰσωπος εἶπε καὶ τόδ' ἐν παλαιφάτοις·
 ὄρνιθα πρώτην τὸν κόρυndon γεγεννησθαι·
 καὶ γῆς μὲν αὐτῆς εἶπέ μιν προὔπαρχειν.
 ταύτης δὲ συμβέβηκεν ἔκ τινος νούσου
 φίλον γενήτην τέρμα βióτου πληῖσαι. 5
 μήπω δὲ γαίης τηνικαῦθ' ὑπαρχούσης,
 οὐκ εἶχε, ποῦ γάρ; τὸν νεκρὸν καταθάπτειν.
 ὁ δ' ἀκτέριστος προυβέβλητο πεμπταίῃ,
 ὅμως δ' ἀμυχανοῦσαν ἐν κάρῃ θάψαι.
 θάπτειν θανόντας εὐσεβὲς ὃν ἀεὶ γνώσει. 10
 σέβειν τε τοὺς τεκόντας εὐπαλαίτατον,
 νόμον ἄριστον καὶ τεθειμένον φύσει.

5. Pro βióτου, τοῦ βίου legi potest. conf. Simonid. fragm. 6013. ed. Schneidewin.

6. γέης B. (hoc est, codex Musei Britannici). Vv. 4. 6. 8 et 9 metrum conservant, sed vv. 8 et 9 inter se non cohæ-

rent. — Extat fabula ap. Aristoph. Av. 474. conf. apologum Indicum ap. Aelian. N. A. XVI. 5. cum Galeni interpretatione, De Simpl. Med. XI. 37. vol. XII. p. 360. ed. Kühn.

FAB. III.

Αἰσωπος ἐς ναυπήγιον ποτ' εἰληλούθει —
 σχολὴν γὰρ ἦγε πρὸς θεωρίας πάτον —
 ἐκεῖ δ' ἀεργοῖς ἠβόλησε ναυπηγοῖς.

ἔσκαωπον οὐτοι τὸν σοφὸν παναγροίκως,
καὶ τοῦτον ἐκκαλοῦντο πρὸς λόγους χλεύη. 5
ὃς δὴ τιν' οὐκ ἄμουσον εἶπε τὸν μῦθον.

χάος τὸ πρῶτον ἦδ' ὕδωρ γενηθήτην.
ἐβούλετο Ζεὺς καὶ γέην ἐποφθῆναι,
τέως ἄφαντον ἐξ ὕδατιον πλήθους.
κείς τρις παρήνει τῆσδε νᾶμα θαλάσσης 10
ἀπορροφηῖσαι· τῆς δ' ἅπαξ πεπωκυίας,
ὄρη τὸ πρῶτον ἐξέφηνεν εἰς ὕψη.
τὸ δεύτερον δ' εἶτ' ἐκροφησάσης γαίης,
ἀπεγυμνοῦτο δάπεδα γλόης πλήρη.
εἰάν δὲ δόξη καὶ τρίτον τόδε πράττειν, 15
οἰκήσεθ' ὑμῖν φροῦδα τάγε τῆς τέχνης.

πρὸς κρείττονας πᾶς τις λόγουςιν ἀφραίνων
ἐφ' ἐαυτὸν μᾶλλον προυκέκληκε τὴν χλεύην.

1. ναυπήγειν et ἐλληλούθει
B. Pro ἐλληλούθει ex para-
phraste εἰσήχθη restitui pot-
est.

9. βάθους in marg. B. βέν-
θους conjici potest. V. ὕδα-
τιος fortasse antepenultimam
producit, ut τετράποδον inf.
f. 74, 3. f. 83, 3.

10. κῆς B.

12. ἐς B.

16. Pro τάγε, ταῦτα aut πάν-
τα legendum. cf. f. 13, 4. τὰ
τῆς τέχνης.

18. Pro μᾶλλον, αἰεὶ fortasse
restituendum.

Vv. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 11. 12.
15. 17 metra retinent. In vv.

1. 16 metrum levi emendati-
one restitui potest. conf. fab.
311. p. 205. 404. ed. Cor. Hanc
Æsopi fabulam recitat Aristote-
les Meteorol. II. 3. καὶ γὰρ
ἐκεῖνος [Αἴσωπος] ἐμυθολόγη-
σεν ὡς δις μὲν ἡ Χάρυβδις
ἀναρροφήσασα τὸ μὲν πρῶτον
τὰ ὄρη ἐποίησε φανερά, τὸ δὲ
δεύτερον τὰς νήσους, τὸ δὲ
τελευταῖον ξοφήσασα ξηρὰν
ποιήσῃ πᾶμπαν. conf. Ideler
ad Meteor. vol. I. p. 520.

FAB. IV.

ἀετός ποτ' εἶχετ' ἐν βρόχοισιν ἀγρώτου.
 ὃς δὴ τὰ ταρσὰ τοῦτον εὐθέως τίλας
 μέθηκεν ἄνετον κατ' οἰκίην μετ' ὀρνίθων.
 ἄλλος δὲ τοῦτον θηράτωρ ἐξωνεῖται,
 κἀναπτειρώσας εἶχε πρὸς τὸ θηρεύειν. 5
 ὃς δὴ πετασθεὶς καὶ λαγῶν ἀναρπάσας
 ἤνεγκε δῶρον δεσπότη νέφ' πρόφρων.
 ἰδοῦσα κερδῶ ταῦτα φησὶν αἰείτη·
 μή σύ γε τοῦτον, ἀλλὰ τὸν πάλαι τίμα.
 μή τοί σε πάλιν αὐτὸς ἐμπαγιδεύσας 10
 τὰ πτίλα καὶ δεύτερόν σε τιλώσῃ.
 πρὸς ἣν ἔλεξε τοιάδ' ἱρὸς αἰίτης·
 πόρρω κακῶν με τοὺς καλοὺς δέον τίειν.

3. Pro κατ' οἰκίην, οἰκίη
cum pedestribus fabulis legen-
dum.

8. Extat forma αἰίτης ap.
Lyc. 461.

11. πτίλλα B.

13. πόρρω με κακῶν B.

Vv. 2. 5. 7. 8. 12. 13 metra
retinent. conf. fab. 147. p. 88.
345. ed. Cor.

FAB. V.

ἄμπελος ἔθαλλε βοτρυέσσι καὶ φύλλοις.
 τράγος παρελθὼν παρέτρωγε τῆς βλάστης.
 τοῦτον προσεῖπεν ἄμπελος· τί με βλάπτεις;
 κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἐνὶ χλοίῃ;
 ἀλλ' ἀξίαν οὐκ ἐς μακρὰν δίκην δώσεις. 5
 κἂν γὰρ με κείρων σὺ φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν,
 ἀλλ' οὐν γε λοιβὴν θυομένῳ σοι παρέξω.

6. 7. Conf. epigramma Eueni | κἦν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως
Ascalonitæ, Anth. Pal. IX. 75. | ἔτι καρποφορήσω, ὅσσον ἐπι-

σπεῖσαι σοὶ, τράγε, θυομένω.
et Leonidæ Tarentini, ib. 90.
etiam Ovid. Fast. I. 357. Rode,
caper, vitem: tamen hinc, cum
stabis ad aram, In tua quod
spargi cornua possit, erit.

Vv. 1. 3. 4. 5 integri servan-

tur. Extat fabula 280. p. 183.

Cor. ubi paraphrasis iambica:

τράγω προσεῖπεν ἄμπελος·
βλάπτεις σύ με,
κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ
οὐκ ἔστι χλόη;

FAB. VI.

ἄνθρω τε καὶ λῆς ἠβόλησαν ἀλλήλοις.

ἀνθρώων ἕκαστος θατέρω συνωμίλει.

χῶδοιποροῦντες εὐθέως ἴδον στήλην,

ἐν ᾗ λέοντ' ἄνθρωπος ἦρχ' ἐπιβαίνων.

ῶνθρωπος αὐτὴν τῷ λέοντι ἐπιδείξας, 5

ὁρᾷς λέοντων, εἶφ', ὅσον βροτοὶ κρείττους.

ἀλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ἤδεσαν γλύφειν,

πολλοὺς ἂν ὑμῶν εἶδες ὑπὸ λειόντων

πατουμένους τε κἀγχομένους ὅσους ἄλλους.

ἕκαστος αὐτὸν ἐν λόγοισιν ἐξαιρεῖ. 10

1. ἄνθρω τις καὶ Β.

2. συνωμίλει, hoc est, alius
cum alio confabulabatur. cf.
I. proœm. I. v. 11. πρὸς γε-
ωργὸν ὠμίλον. f. 7. v. 4.
πρὸς τὸν ἵππον ὠμίλον. f.
12. v. 6. καὶ δὴ προσέπτυσάν
τε καὶ προσωμίλον. f. 15. v.
12. ἀνδρὶ Θηβαίῳ — ὠμίλει. De
ὀμιλῷ sensu colloquendi usur-
pato, vid. Schleusner. Lex. N.

T. in v. Usus est senioris Græ-
citatis.

4. Uncinis includit B. For-
tasse ἐπεμβαίνων legendum.
Voces Homericas frequentat
Babrius.

5. 'πιδείξας B.

Vv. 1. 2. 3. 4 (correctus). 6
et 10 metrum retinent. conf.
fab. 219. p. 142. 374. Cor.

FAB. VII.

ἄνθρω τις ἐπρίατο χῆν' ἅμα κύκνω,

τροφήν τε παρέβαλλεν οὐκ ἴση γνώμη.

τὸν μὲν γὰρ ὠδῆς, τὸν δὲ χάριν τραπέξης.
 ὥς οὖν ἔμελλε χηνίον καταθύσειν —
 ἐτετράφη γὰρ ἵνα δεσπότην θρέψοι — 5
 ἐπῆλθε καὶ νύξ, ἣ τὰ πάντα καλύπτει.
 νυκτὶ δὲ ῥᾶστ' ἄν τις ὄρνιν συλλάβοι.
 ὁ δεσπότης δ' οὐκ εἶχεν εὖ διοπτρεύειν
 τίς ἐκατέρων ὁ κύκνος εἶθ' ὁ χὴν εἶη,
 ἀντὶ δὲ χηνὸς ᾠδικὸς κύκνος ἀπήχθη. 10
 ἀλλ' οὗτος ᾠδῇ τὴν φύσιν καταγγέλλει,
 καὶ τὴν τελευτὴν τῷ μέλει διαφεύγει.
 πολλοὺς ἔσωσε φθέγμα φηθὲν εὐκαίρως.

4. ὥς οὖν ἔδει τὸν χῆνα κα- ταθύσειν in marg. B. 10. ἥχθη in textu, ἀπήχθη in marg. B.	11. ἐξαγγέλλει in textu, κα- τὰγγέλλει in marg. B. Vv. 8.9.11.13 formam metricam conservant. cf. fab. 74. p. 44. Cor.
---	--

FAB. VIII.

βάτραχοι νέμονται δύο τινὲς ἐν λίμνῃ.
 ἐν ἡμέραις δὲ τοῦ θέρους ξηρανθείσης,
 ταύτην λιπόντες ἐσκόπουν τυχεῖν ἄλλῃ.
 καὶ δῆτ' ἔκυρσαν φρέατ' ἰόντες εὐύδροι.
 τόδ' εἰσιδὼν ἔφησεν ἄτερος τούτων. 5
 συγκατίωμεν, εἰ δοκεῖ, τόδ' εἰς ὕδωρ.
 εἰς γὰρ νομὴν τε καὶ δίαιταν εὖ ἥκει.
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησ' ὑποβλήδην·
 ἀλλ' εἰ τυχὸν καὶ τοῦτο νῶν ἐπιλείψοι,
 πῶς εἴτ' ἂν ἐκβαίημεν ἐξ ὅσου βένθους; 10
 μηδὲν τι ποιεῖν ἔργον ἀπερισκέπτως.

3. Ita B. in marg. verum in | ἐσκόπουν ἄλλῃ. Pro ἄλλῃ sen-
 textu: ταύτην καταλείψαντες | sus poscit ἄλλης.

5. *τούτων* in marg. *ἄλλω* in text. B. | poeta, ubi *reprehensionis* notionem exprimit.

8. *ὕποβλήδην*. Recurrit Part. Vv. 2—5. 7. 8 et 10. integri supersunt. conf. fab. 19. I. fab. 95. v. 66. Vocem *Homerica* ab Il. I. 292. sumpsit | p. 13. 290. Cor.

FAB. IX.

βατράχους κατεῖχε τῆς ἀναρχίης λύπη.
 πρέσβεις τ' ἔπεμψαν εἰς Ὀλυμπον ἰκτῆρας,
 εἴ πως Κρόνου παῖς σφιν ἄνακτ' ἐπιπέμψοι.
 ὅς δὴ γινώσκων τοῦσδ' ἐόντας εὐήθεις
 ἐκέλευσεν Ἑρμῆν ξύλον ἐν μέσῳ λίμνης 5
 λαβόντα ῥῖψαι κοῖρανον κοαζόντων.
 τοῦ δὲ ξύλου πεσόντος οἶδμ' ἐπατάχθη.
 κεῖνοι παρ' αὐτὰ δειματούμενοι κτύπῳ
 κατέδυσαν αὐτοὺς εἰς βάθιστα τῆς λίμνης.
 χρόνος δὲ βραχὺς τῷδ' ἐπὶ παρῳχῇκει. 10
 χῶς ἀκίνητον σφῶν ἄνακτα καθώρων,
 δέος ἀπεβάλλοντ', ἦδ' ὑπερφρόνουν οὗτοι,
 ὥς κάπλ τοῦτον ἀδεῶς ἐπιβαίνειν,
 ἦδ' ἀναβάδην τῷδ' ἐπὶ καθιζάνειν.
 καὶ δῆτ' ἄνακτα τόνδ' ἔχειν ἀπηξίου. 15
 ἀνῆεσάν τε δεύτερον εἰς θεῶν οἴκους,
 ἦδ' ἰκέτενον τὸν ὕπατον κρειόντων,
 ἐπαξίως σφῶν λαγέτην ἐπιπέμψαι.
 δοκὸν δ' ἐκείνην οὐκ ἔοικεν ἀνάσσειν,
 οὐδὲ ξύλοις αὐτοῖσι, μήτοι γε ζώοις. 20
 ἔς γὰρ νομὴν πέφυκεν ἔμμεν Ἥφαιστον.
 ὁ Ζεὺς πρὸς αὐτοὺς ἔρχεσθαι καταπέμπει.
 ὀρώωντες οὖν καὶ τοῦτον ὥς μάλ' εὐήθη,

οὐδ' αὐτὸν ἡθέλησαν αὐτέων ἄρχειν.
 τρίτην τ' ἔπεμψαν ἰκέτειαν ὥς Ζῆνα, 25
 ἐκλιπαροῦντες αὐθις αὐτὸν ἀμείβειν,
 ἄλλον τε πέμψαι νουνεχέστερον τούτου,
 ὃς ἀξίως σφιν κὰν δίκη μετανάσσοι.
 ὁ Ζεὺς ἀκούσας ταῦτα κἀγανακτήσας
 ἔπεμψεν ἀνάσσουσιν αὐτέων ὕδραν. 30
 ἡ δ' οὖν ἕκαστον λαμβάνουσ' ἀνὰ τούτων
 τοὺς τλήμονας κατήσθιε νηλεῶς πάμπαν,
 ὥς μὴ κοῤῥεῖν πλεῖν μηδ' ἔτι βρεκεκεξέζειν.
 πᾶσχοῦσι ταῦτα πλείονες μετ' ἀνθρώποις,
 ἄρχοντα μὴ στέργοντες ὃν γ' ἔχον πρόην. 35

7. In marg. B.

17. ὕπατος κρείόντων locutio HomERICA.

18. λαγέτην. Hac voce Pindarica utitur etiam Babrius inf. f. 73, 2.

26. Pro ἀμείβειν fortasse ἀλλάξει ex paraphrast. legendum.

28. μετανάσσει B. Compositum μετανάσσω ignotum est.

30. Pro ἔπεμψεν ἀνάσσουσιν fortasse ἔπεμψε βασιλεύσουσαν legendum.

33. βρεκεκεξέζω, vocabulum ex Aristophanico βρεκεκεκῆξ efictum, Ran. 209.

Vv. 1. 2. 6. 9. 12. 20. 21. 23—25. 26 (correctus). 27. 29.

34. 35 metra conservant. conf. fab. 167. p. 101. 355. Cor.

FAB. X.

βέλει τοξευτῆς ἀετοῦ γ' ἔστοχάσθη,
 ἀφείς δ' οὔστὸν τὸν ἀετὸν βεβλήκει.
 ἐπιστραφεὶς δ' ἐκεῖνος ὥς ἑωράκει
 βέλος περωτὸν τοῖς πτεροῖσιν οἰκείοις,
 θνήσκων ἔλεξε· φεῦ ἔμοι ταλαιπώρῳ· 5
 πτεροῖσι τοῖς ἐμοῖσι νῦν κατεννήθην.
 ἐκ τῶν ἰδίων πολλ' ἔπαθον οἱ πλεῖστοι.

Vv. 3. 4. 5. 6 poetæ manum exhibit. conf. fab. 133. p. 74. Fabulam ex mythis Libycis al- legat Æschylus in noto Myr-	midonum fragmento, vol. I. p. 65. ed. Wagner. vide Porson. ad Med. 139.
---	---

FAB. XI.

βόες ποθ' ἄμαξαν εἴλκον ἰόντες εἰς κώμην.
 τοῦ δ' ἄξονος τρύζοντος οἷδ' ἡγανάκτουν.
 κἀπιστραφέντες ταῦτ' ἐφώνεον κείνῳ·
 ἡμῶν φερόντων ἄχθος ὅλον, σὺ τί κράξεις;
 ἄλλων πονούντων σφαῖς τινὲς φασὶν κάμνειν, 5
 εἰ καὶ δράσαντες μηδὲν οἷγε παράπαν.

4. τρύζεις B. in marg. V. 3. integer remansit. Fa- bula paulum variata est ab eâ quæ ap. Babrium, Part. I. fab. 52. extat. Tres fabulæ pede-	stres apud Coraëm comparent (fab. 168. p. 102. 355.), quarum una cum fab. 52., duæ cum præsentē fabulâ conspirant.
--	---

FAB. XII.

βάτραχοι δύω ποτ' ἐγειννίων παρ' ἀλλήλοις.
 ἐνέμοντο δ' οὖν, ὁ μὲν τις ἐν βάρει λίμνης,
 καὶ τῆς ὁδοῦ δὲ μὴ μακρὰν ἀφεστώσης,
 ὁ δ' αὖ τι τέλμα, κὰν ὁδῷ θ' ἄμαξήρει.
 ὁ δὲ λιμναῖος θατέρῳ γε παρήνει 5
 πρὸς αὐτὸν ἀποστάντα συμβιωτεύειν,
 ὥς ἂν διαίτης ἀσφαλεστέρης τύχοι.
 ὁ δ' οὐκ ἐπειθετ', ἀλλὰ δυσάποσπάστως
 ἔχειν ἔφησε τῆς τόπου συνηθείης,
 ἕως ἄμαξ' ἐπῆλθεν ἥ κόμαλάχθη. 10
 οὕτως ἀπειθῶν ἐξόλωλεν ὁ τλήμων.

3. πόρρω τῆς ὁδοῦ ap. paraphrast. tant. cf. fab. 84. p. 49. Cor. quæ nostræ fabulæ vestigiis insistent, et in voc. δυσάποσπαστως concordat.
5. γ' ἐπαρήνει B.
10. κῆμαλάχθη B.
- Vv. 2. 3. 4. 9. 11 integri ex-

FAB. XIII.

Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
 ὄνος τις οὐκ εὖμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
 ὅστις φέρη πτωχοῖσι καὶ πανούργοισιν
 πείνης ἄκος δίψης τε καὶ τῆς τέχνης.
 οὔτοι δὲ κύκλω πᾶσαν ἐξ ἔθους χώραν 5
 περιόντες ἤτουν ὄψα· “τίς γὰρ ἀγροίκων
 οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκὸν, ὥς ἐπηρώθη;
 τίς οὐ προθοίνας ὀσπρίων τε καὶ σίτων
 ἀγνῶ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ ‘Ρεῖης;”
 ὄνος δ' ὁ τλήμων πολλὰ βαστάζων ὥμοις 10
 πεσὼν τεθνήκει, τῶ κόπῳ δ' ἀπηνδῆκει.
 ὄνπερ κάπεκδείραντες οἱ συναγύρται
 δορὴν τάνυσσαν, τύμπαν' ἤραρον, τούτου,
 καὶ τυμπανήρεις ἐτρόχαζον ἐν κώμαις.
 ἑτέροις δὲ πῶς συνηβόλησαν ἀγύρταις, 15
 οἱ σφαῖς ἐπυνθάνοντο τίπτ' ὄνος πρᾶττοι.
 θανεῖν πάλαι μὲν εἶπον, ἀλλ' ὅμως ἦδη
 πληγὰς τοσάσδε λαμβάνειν, ὅσας εἰ ζῶν
 ἀκμὴν ὑπῆρχεν, οὐδαμῶς ἂν οὐκ ἔτλη.

1. Vv. 1. 2 et 5—9 e Babrio citavit Tzetzes Chil. XIII. 263. vv. 3 et 4 supplevit Natalis Comes Myth. VIII. 5.
3. ὅστις φέρει πτωχοῖσιν ἡδὲ πανούργοις B. Quod dedi habet Nat. conf. inf. f. 27. v. 12.
4. σάκος et κακῆς τέχνης Nat.
6. περιόντες ἔλεγον pro περιόντες ἤτουν ὄψα, Tzetz.

8. ἀπαρχὰς pro προθοίνας Tzetz. προθοίνη est vox lexicis ignota.

14. τυμπανήρης, 'tympano instructus'; conf. κωπήρης, λογχήρης, ξιφήρης.

16. τί ποτ' ὄνος videtur legendum.

19. οὐδαμῶς ποτ' ἄν ἔτλη B.

Præter vv. 12 et 15 ceteri metrum retinuerunt. conf. fab. 241. p. 158. Cor. Phædr. IV. 1. Asinus Syriam Deam vehens, cum sacerdotibus mendicis, ap. Lucian. Luc. 35—41. memoratur. conf. Apul. Met. VIII. ad fin. De Gallorum cum At-

tidis pueri et Matris Magnæ sacris conjunctione, fabula extat ap. Serv. Æn. IX. 116. De Rheæ cultu cum tympanis et strepente musicâ celebrato, multa habet Strabo X. 3. §. 12 —16. 'Resupinati cessantia tympana Galli', Juv. VIII. 176. Versus in scenâ pronuntiatus de Gallo matris deum tympanizante a Suet. Aug. 68. memoratur, ubi multa de Gallis et eorum tympanis congerunt interpretes. conf. Lobeck. Aglaopham. vol. I. p. 647. Alia extat infra fabula (fab. 57), in quâ asinus dei imaginem vehit.

FAB. XIV.

γεωργὸς εἶδεν ἐν πάγῃ τιν' αἰείτην,
κάλλους ἀγασθεῖς, τὸν δ' ἔλυσε πτηνάρης,
βρόχων τ' ἐλευθέρωσεν· ἦν δ' ἄρ' αἰείτης
ὕφ' οὗ σέσωστο γηπόνῳ μάλ' εὐγνώμων.

ἰδὼν γὰρ αὐτὸν ἦμενον παρὰ τοίχῳ, —
καθῆστο δ' ἐκ καύσωνος ἀμπνέων αὔρην, —
ἀφείλετ' ἐπιπτὰς τὸν φάκελλον ἐκ κόρης,
κᾶρριψε μακρὰν· γηπόνος δ' ἐφορμήσας
μέθεπε φάκελλον· τοιχίον τ' ἐπιπίπτει.

οὕτω γεωργὸς ἀντίμισθον εἰλήφει.

εἴπερ μέμνηται πτηνὸν εὖ παθὸν σώστου,
πῶς οὐ βροτῶν κάκιστός ἐστιν ἀγνώμων;

7. 9. τοῖς ποσὶν ἦρε τὸν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φάκελλον,

φαλῆς ἐκείνου ἀφείλετο σιμικίνθιον, alius paraphr. φάκελος seu φάκελλον superiore lin-

5

10

<p>guâ capitis integumentum ex- primebat. Ita Suidas: φάκελ- λος, τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα, ὃ καὶ φακιδόλιον λέγεται. σιμικίν- θιον est Latinum <i>semicinctium</i>. conf. Ducange Gloss. inf. Græc.</p>	<p>in φακιδόλιον et σιμικίνθιον. 8. κῆρυψε B. 11. μέμνηται et παθῶν B. Vv. 1—4. 6. 7. 10. 12 formam metricam conservant. conf. fab. 307. p. 202. 403. Cor.</p>
---	--

FAB. XV.

γεωργὸς εὖρε χρυσὸν ἐν γέῃ σκάπτων.
 στεφάνοις δὲ τὴν γῆν ἔστεφ' ἡμέραν πᾶσαν,
 ὥς δὴ παρ' αὐτῆς εὖ παθῶν ἀναιτήτως.
 αἰφνης δ' ἐπιστᾶς' ἡ Τύχη λέγει τούτῳ·
 τί δὴ ποτ', ὦνερ, δῶρα τὰμὰ τῆς γαίης 5
 εἶναι νομίζεις; παρ' ἑμοῦ γὰρ εἰλήφεις,
 δι' ἣν λέγουσι τοὺς μὲν ἐντυχεῖς εἶναι
 ἑμοῦ τυχόντας εὐμενοῦς ὑπαρχούσης,
 τοὺς δ' ἀτυχῆας δυστυχοῦς καθεστῶσης.
 ἐγὼ δέ σοι δέδωκα ταῦτα πλουτίσαι, 10
 θέλουσα καὶ τῆς σῆς λαβεῖν πείραν γνώμης,
 ἐάνπερ εὖ καὶ μὴ κακῶς ἀναλώσης.
 ἔδει σ' ἔμοιγε τὴν χάριν καταθήσειν.
 ἦν γὰρ ὁ καιρὸς σὴν φύσιν μεταλλάξῃ,
 καὶ μὴ δεόντως ταῦτα προσδαπανήσης, 15
 οὐ δῆτα τῇ γῇ, τῇ δ' ἐμῇ τύχῃ μέμψῃ.
 ἔρδειν τι καλὸν ὅς σε καλὸν ἂν δράσῃ.

<p>4. τέως in marg. B. pro αἰ- φνης. Vv. 1—5. 7. 8. 11. 12. 16.</p>	<p>17 metrum retinent. conf. fab. 82. p. 48. 317. Cor. Avian. fab. 12.</p>
---	--

FAB. XVI.

γυνή φίλεργος καὶ περιφρόνος γνώμης
 δμῶας κατ' οἶκον· εἶχεν, ὥσπερ εἰώθει,
 νύκτωρ ἀνιστᾶν ἄμφ' ἀλεκτόρων ὥδᾶς.
 ἐδόκουν ὀτλεύειν πολλὰ τῇ τ' ἐργηγόρσει,
 5 ἔργοις τε συχνοῖς ἐν ταλασσιουργείῃ,
 κᾷγνωσαν οἰκόσιτον ἀλέκτορα κτείνειν·
 αὐτὸν γὰρ ᾤοντ' αἰτίην ὄσων ἔτλαν.
 ἀλλὰ πρὸ οὐδὲν ταῖσδε καλὸν ἐπράχθη·
 χεῖρῳ γὰρ ἔτλαν τηνικαῦτα τῶν πρῶτων.
 10 ἡ δεσπότις γὰρ ἀγνοοῦσα τὴν ὥρην,
 καθ' ἣν ἀλέκτωρ νυκτίως γε κοκκύζει,
 τάσδε πρὸς ἔργον ἐννυχώτερον ἀνίστα,
 καὶ μᾶλλον ἢ πρὶν ἀθλίαι ταλαιπώρουν.
 τὰ γὰρ τέλη τοιαῦτα τῆς κακῆς γνώμης.

1. περιφρόνου B.

2. δμῶας B.

5. ταλασσιουργείῃ B.

7 et 9. ἔτλων B.

11. γ' ἐκόκκυξεν sensus poscit.

Vv. 1—4. 7. 9—11. 13. 14
 metra conservant, verum ad
 initium sensus imperfectus est.
 conf. fab. 79. p. 47. 316. Cor.

FAB. XVII.

γυνή τις ἡὔχει μαντικῆς ἐπιστήμων
 τὴν κατ' ἐπῶδᾶς ἀλλὰ καὶ μηνιμάτων,
 ὅταν κακούργοις οἱ θεοὶ νεμεσσωῶνται.
 ἐτέλει δ' ὅμως οὐ μικρὰ τοὺς ἐρωτῶντας,
 5 εὐροῦσ' ἀρίστην τοῦ πορίζεσθαι τέχνην.
 ἡ μάγος αὕτη καὶ βίον σεσωρεύκει,
 ἐφ' οἷς τινὲς γραψάμενοι γραφὴν ῥήτρα
 αἰροῦσιν αὐτὴν κηρεσιφόρῳ ψήφῳ.

ἰδὼν τις αὐτὴν ἀγομένην ἐκεκράγει·
 οὐ σὺ θεῶν γε μῆνιν ἄρ' ἐπηγγέλλου 10
 ἀποτρέπειν αὐχοῦσα τῶν βροτῶν ἄλλων;
 πῶς οὖν δικαστῶν οὐ κατίσχυσας ψήφου,
 πείδουσα τούτους; μηδαμῶς τι τῶν θεῶν
 ᾧου νεωτερίσαι, τὰς θεῶν βουλὰς
 βροτοῖς ἀποκαλύπτουσα, καθὰ δὴ κείνοι 15
 ἔχουσιν ὀργῆς ἀνέροις κακορρέκταις,
 ἵνα σε μηδ' ἔλκοιεν οἶμον εἰς ἄδου.
 ψεύδους δὲ μάντις ἀξίαν δίκην τίνει.

4. Sensus est: 'Consultantes autem hand modico pretio initiavit.' est vox Homérica, II. VIII. 527.

7. *ῥήτραι* B. sed quid voc. *ῥήτρα* hic significet, parum liquet.

8. V. *κηρσιφόρος* apud Nicetam Choniata occurrit: *κηρσιφόρητος*, sensu passivo, 13—17. In his vv. sensus est inaneus, ut et in v. 2. 16. *ἀνδράσιν* pro barbaro *ἀνέροις* metro convenit. 17. *ἔλκειεν* B. Vv. 1. 3—5. 9. 11—13. 18 metrum retinent. cf. f. 80. p. 47. 316. Cor.

FAB. XVIII.

γυνή τις ὀφθαλμῶ νοσοῦσ' ἐκεκμήκει.
 τῶν τιν' ἰητρῶν τῶν λαβεῖν παλιντριβῶν,
 ὅπως αὐτὴν τῆς νόσου θεραπεύσῃ.
 διέκειτο δ' αὐτοῖν μαρτύρων τε παρόντων,
 ὥς εἶπερ ὄψιν τήνδε καθυγιάσει, 5
 πολὺν τινα μισθὸν λαμβάνειν παρὰ ταύτης·
 εἰ δ' οὖν ἀκέστωρ μὴ πάθους ἀπαλλάξει,
 μηδὲν λαβεῖν ὧν ἡ νοσοῦσ' ὑποσταίῃ.
 ὥς εἶτ' ἐκείνος φαρμάκοισι τὰς γλήνας

καθ' ἡμέραν τε φοιτάων τε καὶ χοίρων 10
 περιέδδει τῆς γραὸς ὥστε μὴ δέρεειν,
 σκευῶν ἕκαστα τῆς νοσοῦσης ἀφῆρει,
 ὀσημέραι τε τοῦτ' ἐτύγγανε πράττων.
 ὥς κατὰ μικρὸν οἰκίῃς γε τὰ σκεύη
 καὶ χρήμαθ' ἀπλῶς τῆς γυναικὸς εἰλήφει. 15
 μετὰ δὲ καιρὸν ἡ γυνὴ ἀφιήθη,
 καὶ τήνδ' ἀκέστῳρ Ἰατρα προσαπήτει.
 αὐτὴ δ' ἀναβλέψασα, τῶν θ' ὑπαρχόντων
 μηδὲν ὀρῶσα, μίσθον οὐκ ἐβουλήθη
 τελεῖν ἱητρῶ τῶνγ' ἀφαιρέτῃ πάντων. 20
 ἐπέκειτ' ἀκέστῳρ, τόν τε μισθὸν ἐξήτει.
 ἡ δ' ἀνεβάλλετ', οὐδ' ἐβούλεθ' οἱ δοῦναι.
 ὁ γοῦν ἀκέστῳρ ἐς δίκην προκαλεῖται.
 σταθεῖσα δ' ἡ γραὸς ἀντίον δικαζόντων
 ἔλεξεν αὐτοῖς τάδε τῆς ἀληθείας· 25
 οὗτος μὲν, ἄνδρες, φησί μου θεραπεῦσαι
 γλήνας νοσοῦσης φαρμάκων τε χρηζούσας.
 ἐγὼ δὲ δεινὴν, φημ', ἀβλεψίην πάσχω.
 νοσοῦσα γὰρ ὅψεις ἔβλεπον πολλ' εἰν οἴκῳ,
 σκευῶν τ', ἐπίπλων, χρημάτων, ὅσων κτώμην. 30
 ὅμως δὲ νῦν, ὅθ' οὐτοσὶ μ' ὀρᾶν φάσκει,
 οὐδὲν βλέπειν ἔγωγέ φημι τῶν πάντων.
 οὕτω πονηρὸς, φιλοληψίης ἦττων,
 ἑαυτὸν ἐξήλεγξεν ἰδίους ἔργοις.

2. Inter 1 et 2 aliquid deest
 ad sensum explendum. παλιν-
 τριβῆς hic usu exercitus, et ideo
 celebr. a multis quasisus, va-
 let.

5. καθυγιάσει B. καθυγια-
 σμὸς alibi invenitur, sed non
 καθυγιάζω.

7. ἀκέστῳρ est Phoebe epi-
 theton iap. Eurip. Andr. 900.

ἀκαστορίη est ars medendi ap.
Apollon. Rhod. II. 512.

9-11. In his versibus verba
non cohærent, sed sensus sa-
tis patet: 'Quotidie anum fre-
quentabat, et ungebat ejus
oculos, et vinculo tegebat, ita
ut videre nequiret.'

22. ἐβούλετο of B.

25. ταῦτα pro τὰδε metrum
poscit.

Vv. 1. 7-10. 13. 15. 18. 20.
21. 24. 27. 28. 30-32 formam
metricam conservant. conf. fab.
21. p. 15. 291. Cor.

FAB. XIX.

δορὴν λέοντος οἱ κύνες ποθ' εὐρόντες
ταύτην διεσπάραττον οἱ θρασεῖς γυνάμην.

ἰδοῦσα κερδῶ τὴν κυνῶν ἀναιδείην,

ἀλλ' εἶπερ ἦν, ἔφησε, λῖς μετὰ ζώντων,

τότ' ἂν ἔγνωτε τοὺς ὄνυχας λεοντείους

5

ὑμῶν ὀδόντων ὅσσον εἰσί γε κρείττους.

τοῦτ' εὖ ἂν εἴποις ἀσθενέσιν ἀνθρώποις

κακηγοροῦντας κατ' ἐρημίην κρείττω.

8. Lege κακηγοροῦσι.

Metrum ubique, exceptis vv.

5 et 8, constat. Conf. fab.

376. p. 242. Cor.

FAB. XX.

δράκων ἀείτης συμπλακέντες ἀλλήλοις

ἐμάχοντο δεινὸν τίς τὸν ἄλλον αἰρήσοι.

τὸν γοῦν ἀείτην ὁ δράκων περιελήσας

σφίγγων κατεῖχεν ὥς μικρὸν κάποπνῖξαι.

ἰδὼν γεωργὸς, καὶ πλοκὴν δρακοντείην

5

λύσας, ἀφῆκεν ἀνέτως τὸν ἀείτην.

βαρὺν δὲ θυμὸν εἶχε πρὸς τοῦθ' ὁ δράκων,

ἰὸν τ' ἐφῆκε τῇ πόσει γεωπείνου.

ἀγνοῶν δ' ἐκείνος ὥς ἔμελλ' ὕδωρ πίνειν,
 αἰτὸς ἐπιπτάς καὶ πτεροῖσι πατάξας 10
 ἔρριψε τὴν κύλικα γηπόνου χεῖρας,
 κᾶσωσε τὸν σῶσαντα, χάριν ἀμείψας.

2. τίς ἂν ἄλλον B.	Vv. 2. 4. 5. 8. metra retinent. cf. fab. 303. p. 198. Cor.
3. περιλήσας B.	Hanc fabulam a Stesichoro repetiit Crates Pergamenus, teste
6. Vide Hesych. in ἀνετῶς.	Æliano, De N. A. XVII. 37.
11. χέρρας B. conf. f. 81. v.	vide Apostol. I. 78.
16. Sensui aliquid deest.	

FAB. XXI.

ἐργατῖναι μέλισσαι ὑπὸ δρυὸς δόξῃ
 κηρὸν κατειργάζοντο, συλλέγουσ' ἄνθη.
 ποιμὴν τις αὐτάς εἶδεν ἡδυνουργούσας.
 λαβεῖν ἐγνώκει κηρὸν ἐμπλέων ἡδους.
 αὐταὶ περιπίπταντο, κάλλεπαλλήλως 5
 κέντροις ἔπαιον, τῆς κλοπῆς ἀποστῆσαι.
 τέλος δ' ὁ ποιμὴν, παιόμενός γε τοῖς κέντροις,
 ἄπειμι, φησὶ, καὶ μέλιτος οὐ χρήζω,
 εἰ δεῖ μελισσῶν ἐντυχεῖν με τοῖς κέντροις.
 ἄλλοτρίων ἀπόστειχ', εἰ θέλεις τι μὴ πάσχειν. 10

1. 'πο B.	5. ἀλλεπάλληλος et ἀλλεπαλ-
2. συλλέγονσαι, cum ultimæ	ληλίας inveniuntur. — Vv. 3. 6.
apocopa, ferri nequit. cf. fab.	9 metrum retinent. cf. fab.
78. v. 5.	302. p. 198. Cor.

FAB. XXII.

ἐς θῖνα πόντον ναστηγὸς ἐξεβράσθη,
 καμὼν δὲ πολλὰ τῷ κόπῳ κατευνήθη.

τροχοὺς ὑποθεῖσαν, ὥς, ἐὰν παροικήσῃ 15
 τῶν τις πονηρῶν, ῥαδίως ἀποσταίῃ.
 ἐχώσατο Ζεὺς ἐν δίκη γε τῷ Μῶμῳ
 οἷα φθονοῦντι τοῖς θεῶν καλοῖς ἔργοις.
 πολλή μὲν, ὦ παῖ, τοῦ λόγου ἔστιν ἡ γνώμη,
 ἥς ἂν σε ταύτης μηδαμῶς λάβοι λήθη. 20
 ἀεὶ γὰρ εὖ πράττουσι θεοὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους,
 ἀλλ' οὐδὲ τούτων τοῖς κακηγόροις φειδῶ.
 εἰ δ' οὖν θεοὶ περ οὔτι Μῶμον ἀπέδραν,
 τί ἢ βροτῶν τις οὐ πάθοι παρὰ Μῶμων;

1. Forma Τριτωγενῆς non ali-
 bi comparet: vid. Aristoph. Eq.
 1189.

4. ἐπὶ in text., δὲ τῷ in marg.
 B.

7. Sensus contrarium poscit:
 nempe: δέων ὄμματα ἄνωθε
 τῶν κεράτων θείναι.

10. ἤρτησεν B.

11. καὶ γ' ἐμφανὲς B.

20. ταύτης redundat. — In
 vv. 2—7. 10—12. 14. 16—20.
 22 metrum bene se habet. conf.
 fab. 190. p. 119. Cor. Dicte-
 rium Momi de tauro ex Æsopo
 citat Aristoteles De An. Part.
 III. 2. sed cornua humeris in-
 figi debuisse affirmat. Ean-
 dem fabulam tangit Lucianus
 Nigrin. 32.

FAB. XXV.

ἦν τις συνάγων λαὸν ἐς μάχην κήρυξ,
 μάχης ἄπειρος, ἀλλὰ καλὸν σαλπίζων.
 ὅς γε κρατηθεὶς τοῖς λαβοῦσιν ἐξηύδα·
 μὴ δὴ κτάνητέ μ'· οὐδοτιοῦν ἐπεπράχειν.
 οὐ γάρ ποτ' αὐτὸς ἐν πολυκλόνῳ μάχῃ, 5
 ἀλλ' οὐδ' ἐμὴ τινα πάποτ' ἔκτανεν σάλπιγξ·
 κούδέν τι πλεῖον τῆσδ' ἐγὼ φέρω πλούτου.
 οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτα νηλεῶς ἠϋδων·
 τούτου χάριν γε καὶ μάλιστα τεθνήξῃ.

ἄναλκῖς αὐτὸς ἐς φόνον καλεῖς ἄλλους.

10

ὁ δρῶν ἐν οἷς τέθνηκα, κείνος ὁ κτείνων.

6. σάλπιξ B.

7. τοῦδ' ἐγὼ φέρω χαλκοῦ
ex paraphrast. legendum vide-
tur.

9. Conf. inf. f. 81. v. 2. —

Vv. 2—4. 7—11 metrum con-
servant. conf. fab. 142. p. 84.
340. Cor.

FAB. XXVI.

Ἡρακλῆς ᾧδενέ ποτε στενὴν φύμην.

χαμαὶ δεδόρκει χρῆμ' εἰκοδὸς ὃν μῆλῳ,

ροπάλῳ τ' ἐπειρᾷτ' αὐτὸ κατεπιτρίβειν.

τὸ δ' οὖν παταχθὲν αὐτίκ' ἤρξατ' οἰδαίνειν.

ὥς δ' εἶδε πλεῖστον εὐθέως ἐπανεξῆσαν,

5

ἐπέκειτο μᾶλλον τοῦτό γ' ἐν βίῃ παιῶν.

τὸ δ' αὖ φυσηθὲν εἰς μέγιστον ὠγκώθη,

ὁδόν τ' ἔφραξεν οὐκ ἔῶν διαβαίνειν.

Ἡρακλῆς θαύμαινεν οἶον συμβαίη.

ρίψας ῥόπαλον ἔστηκε· ποῖ γὰρ ἂν ἦει;

10

αἰφνης δ' Ἀθήνῃ τῷδ' ἐπῆλθεν ὀφθεῖσα·

πέπανσο κάμνων, Ἡρακλῆς, καλῶς τ' ἴσθι.

ἔρις τὸ φανθὲν ἐστίν, ὃ βλέπεις ἦδη.

ταύτην δ' ἄμαχον ἦν ἔᾱς ὥς ἦν πρῶην,

μενεῖ γ' ἀνανεῆς, ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως

15

ὥς εἶδες ἐξογκουμένη κρατεῖ πάντων.

1. φύμη in hoc sensu apud
seniores tantum reperitur.
Schleusner Lex. N. T. in v.

15. ἀνανεῆς. hoc vocabulo
Aristot. H. A. VI. 15, 4. et
Theophrast. Caus. Plant. IV.

6, 3. p. 506. Schneider. utun-
tur. — Vv. 2—6. 11—13. 15.
16 formam choliambicam re-
tinent. conf. fab. 308. p. 203.
Cor.

FAB. XXVII.

Ἡρακλῆς κέκλητό ποτ' εἰς θεῶν δειπνοῦς,
 ἦδη θεωθεὶς ὁ πρὶν ἐν βροτοῖς ἦρως.
 θεῶν ἐκάστω προφρόνως συνωμίλει,
 καὶ δὴ τελευτῶν Πλοῦτος εἰσεληλούθει.
 ἦρως δ' ἀπηξίωσε τῷδ' ἔτι φθέγγαι, 5
 μηδὲ προσειπεῖν ὥς γε πᾶσι τοῖς ἄλλοις.
 ὁ Ζεὺς ἐθαύμασ' Ἡρακλέην, ἀνηρώτα
 τί δὴ ποτ' ἄλλους μὲν θεῶν προσειρήκοι,
 μόνον δὲ Πλοῦτον οὐδὲ γρῦ προσφωνήκοι.
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν τοιάδε προσημέφθη· 10
 ἔγωγε τοῦτον κάπλ γῆς ὦν ἐστύγουν,
 ὁρῶν αἰεὶ συνόντα τοῖς πανούργοισιν.

5. φθέγγω pro φθέγγομαι | sup. f. 13. v. 3. — Vv. 2—10.
est ignotum. | 12 metrici sunt, verum δια-

9. προσφώνει^x B.

12. τοῖσι πανούργοις B. vid. | IV. 12.

FAB. XXVIII.

ἦριξε μηλέη τε καὶ φόη κάλλους,
 ἐκατέρῃ δ' ἐνίστατο δυσμενεῖ γνώμη.
 γείτων δ' ὑπῆρχε βάτος ἢ ἀκανθόπληξ.
 ἀκούσας' ἔριδος εἶπε τῇσι κομπώδη·
 παυσώμεθ' ἔριδος, ὦ φίλοι, περὶ κάλλους. 5
 μῦθον λέγοις ἂν πρὸς μικρὸν ἐν ἀρίστοις
 αὐτὸν θέλοντα μωρία παρεμβάλλειν.

4. Lege ἔριδος ἀκούσας' | et ultimus versus conservant.
εἶπε. | conf. fab. 50. p. 31. 307. Cor.

7. μωρία B. Metrum primus | et Bab. I. fab. 39.

FAB. XXIX.

ἦσαν ποτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργα τινὲς ἐκ κώμης.
κατ' οἶμον αὐτοῖς οὖσιν ἔξαπινάως
κόραξ ἐπέπτη θατέρην πηρὸς γλήνην.
ὁ μὲν τις αὐτῶν σφαῖς ἔφη ἐπανακάμπτειν,
μὴ γὰρ τὸν οἰωνὸν σφὴν αἰσιμον φαίνειν. 5
ὁ δέ τις πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔφησ' ἄτερ μούσης·
καὶ πῶς ἂν ἡμῖν αἰσιόν τι μαντεύσοι,
ὅς τῇν ἰδίαν πῆρωςιν οὐ προεγνώκει,
ὅπως ἑαυτῷ τὰς κόρας προφυλάξοι;

4. 'πανακαμπτειν B.	εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ. et sup. f.
6. οὐ ἔφησ' B. ib. οὐκ ἄτερ	20. v. 20. Vv. 3. 5. 6. 7 me-
μούσης. conf. Bab. I. fab. VIII.	tra retinent. conf. fab. 250.
3. οὐκ ἄτερ μούσης. XV. 12.	p. 164. Cor.

FAB. XXX.

ἰκτῖνος ἔπτη γῆθεν ὄφιν ἀναρπάσας.
ὁ δὲ στραφεῖς ἔκτεινεν εὐθέως πλήξας,
εἰπὼν πρὸς αὐτὸν λοίσθια πνέοντ' ἦδη·
καὶ τί πεπονθὼς οἶον ἐξεφρενώθης
ὕφ' οὐ πρὸς οὐδὲν ἐβλάβης ἀδικῆσαι. 5
ὅμως πέπονθας ἂν δραῖσαι μ' ἐβούλευσας.

4. Sensus τοῖον poscit: hoc	'κφρενωθείην ap. Bab. I. fab.
est, τοῖον ἐξεφρενώθης ὥστε	101. 5. recipienda est. — Vv.
ἀδικῆσαι. ib. voc. ἐκφρενοῦν	2 et 3 formam choliambicam
non alibi invenitur. Hinc for-	conservant. conf. f. 404. p. 264.
tasse Corais conjectura, μῆ	Cor.

FAB. XXXI.

ἰλη ποτ' ἀγέρωχος ἦρχετ' εἰς κώμην,
τῶν ψευσμάτων ἄγερμα πάντα κρατούντων.

στολήν μὲν εἶχε ποικίλην τε πορφύρεην,
 ἵπποι δ' ἐκοσμέοντο φαλάροις χρυσοῖς.
 αὐτοῖς δ' ἐφείπετ' οὐλαμὸς ἀναιδείης, 5
 δόλου τ' ἀπάτης τε καὶ πανουργίης πάσης.
 καὶ δὴ συνηβόλησαν καθ' ὁδὸν κούρη.
 λιτῶς μὲν ἦδ' ἔσταλτο τοῖς χιτωνίσκοις,
 καὶ πῶς πενιχρῶς, ἀλλὰ τι σεμνὸν ἐσχέκει.
 ἦν δ' ἡ τάλαιν' ἄσιτος ἐκ χρόνου πλείστου. 10
 προσεῖπε δ' αὐτῇ ψεύσματ', ἦδ' ἀνηρώτα
 ποτ' γῆς τροχᾶλοι καὶ χάριν τίνος βαίη.
 ἡ δ' εἶπε· σύγγνωτ', ἄνδρες, ἦν τι μὴ λέξω
 ἄσιτος οὔσα κἄποτος ἐκ χρόνου πολλοῦ.
 τὰ δὲ πρὸς αὐτὴν ὥδ' ἡμείβετο ψεύδη· 15
 ἔπου μεθ' ἡμῶν. ἔστι πλησίον κώμη,
 μικρὰ μὲν οὔσα, εὖ δ' ἔχει ἐπιτηδεῖων.
 καὶ πανδοκεῖον ὅψ' ἔχον τὰ πρὸς θοίνην.
 σύνδειπνος ἡμῖν ἐλθὲ καὶ κορεσθήσῃ.
 ἡ δ' ἡκολούθει τοῖσιν ἐν κατηφείῃ 20
 ἐς πανδοκεῖον, κοῦδὲν αὐτοῖς εἰρήκει.
 ἐλθοῦσι δ' αἴψα πανδοκεὺς παρεκτείνει
 τράπεζαν αὐτοῖς βρωμάτων καλῶν πλήρη.
 φαγόντες οὖν ἅπαντες ἐς κόρον θυμοῦ,
 ἵππους χαλινώσαντες ἦθελον φεύγειν. 25
 αἰτεῖ δ' ἐπιστάς πανδοκεὺς τὰ τῆς θοίνης.
 τὰ δ' ἡγανάκτουν οἷς ἐκείνος ἀπῆτει,
 καὶ δόντα μηδὲν εἶπε μηδ' ὅλως ὀφλεῖν.
 μάτην ὁ δ' ἰκέτευε τέκν' ἀναιδείης.
 τὰ δ' ἰταμῶς ἔφασκεν ὥς πᾶν εἰλήφει. 30
 δεδωκέναι γὰρ ἄξιός τὰ τῆς θοίνης.

μάτην τὰ δαίτρα πανδοκεὺς ἐπεζήτει,
 οὐκ ἦν δὲ πληθὺν πρὸς βίην ἀναγκάζειν.
 καὶ τί δ' ἂν ἔδρασ' εἰς ἐὼν ὅλην ἔλην;
 ἐφίσταθ' ἡ σύνδειπνος ἐν πύλης βηλῶ, 35
 ἔριν βλέπουσα, καὶ τ' ἄναυδος εἰστήκει.
 ὁ δαιταλεὺς δὲ τοῦ λαβεῖν ἀπεγνώκει,
 βοῶν τ' ἔφησε· ποῦ σύγ' εἰσθ', ἀληθείη;
 ἡ δ' εἶπεν· ἄνερ, πάρεμι· τί δὲ ποιήσω;
 τροφῆς ἐγὼ γὰρ οὐδ' ὅλως ἄνευ τούτων 40
 καὐτῇ μέτεσχον, καὶ πάλαι γε τεθνήκειν.
 μὰ τοὺς καθ' ὑμᾶς νῦν ἐόντας ἀνθρώπους
 οἱ χαίρετε ψεύδεσσι κοῦκ ἀληθείη,
 ἀλλ' ἔρρετ' οἰμῶξοντες ἐργάται τούτων.

11. Lege αὐτήν.

26. τὰ τῆς θοίνης, epularum pretium.

36. Quid ἔριν hic significet non video. Sensus κάτω βλέπουσα, aut tale quid, poscit.

42—44. Sensu carent. — Vv.

3. 8. 10—13. 16. 18—26. 28.

29. 31—33. 35—38. 40—44 formam metricam exhibent. Hujus fabulae versio pedestris non extat. conf. Bab. I. fab. 57. et inf. fab. 52.

FAB. XXXII.

κάπρος τε καὶ λῆς ἦλθον ἀμφοτέρω' εἰς κρήνην.
 θέρους γὰρ ὦρη πάνθ' ἀπλῶς λυπεῖ δίψα,
 γέην τε καὶ ζῷ ἡδὲ φυτὰ κἀνθρώπους.
 ἤριζον οὖν τίς πρωτος ὕδαρ πίσι.
 ἔρις δὲ λυγρῇ, κείς φόνους ἂν ἡλάκει, 5
 εἰ μὴ καμόντες τῆσδε μικρὸν ἀπέσταν,
 λαβεῖν ἀναψύχωσιν εἰς ἀναμάχην,
 δεινόν τι προσβλέποντες ἀντί' ἀλλήλοις.

ὅμως δὲ γῦπας ἐωράκεσαν ἐξαίφνης,
 οἷπερ ἄνωθεν τὴν ἔριν παλευόντων 10
 βλέποντες ἀνέμινον αἰσιον θοίνην.
 τὸν γὰρ πεσόντα βρῶμα θυμαρὲς θήσειν.
 τούτους ἰδόντες οἱ καμόντες ἐκ πάλης,
 δεῦρ' ἴθι, μάχης λήγωμεν, εἶπον, ἀλλήλων.
 φίλους γὰρ εἶναι κρείσσον ἢ γυψὶν θοίνην. 15
 οὕτω μὲν, ὦ παῖ, καὶ σὺ φεῦγ' ἔριν λυγρὴν.
 αἶε γὰρ ἀντὶ θώματα καὶ πόλεις φθείρει.

1. De ἀμφοτέροι cum ultimā
 elisā conf. inf. f. 78, 5.
 8. ἀντίον ἀλλήλοις B.
 15. γύπεσιν B.

17. πόλις φείρει B. — In vv.
 2. 8. 12. 14—16 metrum ser-
 vatur. conf. f. 223. p. 146.
 Cor.

FAB. XXXIII.

κύκνου κόραξ τις τῇ χρόῃ παρεξήλου,
 τοῦτον νομίσας λευκόχρου γεγεννηῖσθαι,
 εἰ γὰρ ἐν λίμναισι καὶ ποταμοῖς ἐπιπλώῃ.
 ἀφῆκε βωμοὺς ἐνθα σίτον ἐσχῆκει,
 κάπλ δίαιταν ἦλθε λιμναίην κύκνου. 5
 χρόῃν μὲν οὐκ ἤμειψε σῶμα φαιδρύνων,
 τροφῆς δ' ἁμοιβῶν ἐξόλωλε λιμώττων.
 δίαιτα φύσιν οὐδαμῶς μεταβάλλει.

1. Quod ad syntaxim attinet, | Vv. 1. 4. 6. 7 metra retinent.
 conf. inf. f. 77, l. 4. ἐνσχῆκει B. | conf. fab. 305. p. 200. Cor.

FAB. XXXIV.

κύων τις ὡὰ καταπίνειν εἰώθει.
 ἰδὼν δὲ κόχλον ὥδον αὐτὸν φήθη,

ὄν δὴ παρ' αὐτὰ καὶ χανῶν καταπίνει.
 βαρούμενος δὲ κοιλήν τε καὶ σπλάγχνοις,
 ἐγὼ γάρ, ἔφη, δίκαια ταῦτα νῦν πάσχω, 5
 στρογγύλα πάνθ' ἡγούμενος ὡὰ τυγχάνειν.
 τάληθ' αἶρου, μηδ' ὅπερ καλὸν δόξει.

7. αἶρου τάληθ' B. — Vv. | conservant. conf. fab. 208. p.
 2. 4. 7 formam choliambicam | 134. Cor.

FAB. XXXV.

κοιμώμενον λέοντα ταῦρος εὐρήκως
 τύψας κέρασι τοῦτον εὐθέως κτείνει.
 μήτηρ δ' ἐπῆλθε καὶ τὸν υἱ' ἐπεθρήνει.
 σύαγρος αὐτῆς ἦκο' αἰνὰ θρηνοῦσης,
 καὶ στὰς ἄπαθεν ταῦτ' ἔφη· πόσαι δ' οἶε 5
 ἄλλαι τεκοῦσαι σφέτερα τέκν' ὀδύρονται,
 ἅπερ κτανόντες ἴσχεθ' ὑμέες θοίνην;
 δράσαντα κακὸν ἴσθι καὶ δίκην δώσειν.

1. εὐρήκως ex paraphr. re-
 posui, ὠράκει B.

3. υἱά' πεθρήνει B.

4. σύαγρος hic σῦς ἄγριος
 valet, ut ὄναγρος ὄνος ἄγριος.
 ib. pro ἦκοε ἦσθετο reponen-
 dum.

8. Ita B. in marg. In textu
 habet δράσας τι κακὸν ἴσθι
 καὶ παθεῖν μέλλεις. Si epi-
 mythium excipias, tota fabula
 recte servata est, et metrum
 retinet. cf. fab. 373. p. 240.
 Cor.

FAB. XXXVI.

κάνωψ προσελθὼν εἶπε λέοντι κομπάζων·
 οὐδὲν φοβοῦμαι σ', οὐδ' ἐμοῦ πλέον δύνη.
 τίς δ' ἐστὶν ἰσχὺς, ὃς ὄνυξί τε ξύεις,
 χῶδοῦσι δάκνεις; καὶ γυνή τόδ' ἂν πρᾶττοι,

ἀνέρι γὰρ ἐριδαίνουσα τάχα τηνάλλως. 5
 ἐγὼ δὲ λίην δυνάμει σ' ὑπερπαίω.
 εἰ δ', ἔλθῃ, πειρήσωμεν ἀμφοῖν ἰσχύος.
 καὶ σαλπίσας κνώψ ἐμπέπηγεν ἀτρίχοις,
 ξίνας τε καὶ πρόσωπα δάκνων λεοντείας.
 ὁ λῆς δὲ τοῖς ὄνυξιν αὐτὸς ἐδρύφθη 10
 αἰμοσταγῇ πρόσοψιν, ἄχρῳ ἀπέγνων.
 σάλπιγγι κώνωψ ἦδε τὰπλ τῆς νίκης,
 χέπτατο χαίρων, τὸν λέοντα νικήσας.
 ἰστῶ δ' ἀράχνης ἐμπλακείς ἔφη· τλήμων
 νικῶν μεγίστους πρὸς μικρῶν ἀποθνήσκω. 15
 καὶν τὰσθενές τι θρᾶν ἔδοξε πρὸς κρείσσους
 ὅμως δίκην δέδωκεν οἷσιν οὐκ ἔγνω.

7. Fortasse εἰ' ἔλθῃ legen-
dum.

8. κνώψ. hac voce Nicander
in Theriacis utitur.

10. ἐδρύφη B.

13. Lege χαίρων τ' ἀπέπτῃ.

14. ἐμπλακῆς B.

15. μικρὸς hic primam cor-
ripit. — Vv. 4. 10. 12. 14—
17 metrum retinent. conf. fab.
146. p. 88. Cor.

FAB. XXXVII.

λάλος χελιδὼν πρὸς κελάρυξαν ἐξηύδα.
 ἔγωγε κούρη βασίλισσ' Ἀθηναίη,
 καὶ τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ βασιλῆων.
 κλέος μέγιστον εἶλκον ἀνέρες κείνοι.
 ὥς δ' ἄκριτ' ἐκώτιλλ', οὔσα καὶ λαλιστάτη, 5
 καὶ Τηρέως τε τὴν βίην κατατείνει.
 πρὸς ἣν κορώνη τοιάδε προσημείφθη·
 ὦ Πανδιωνὶς καὶνχέονσ' Ἀθηναίη,
 τί δ' οὐκ ἂν εἶπες μὴ στερημένη γλώσσης,
 ὅπου γε τμηθεῖς ἡλίκον τιτυβίζεις. 10

1. *λακέρυζα κορώνη* ap. Hesiod. Op. 759. et fragm. 50. ed. Gaisford. legitur. conf. Aristoph. Av. 612. Apollon. Rhod. III. 929. Hinc, syllabis transpositis, *κελάρυζα*, ut videtur, factum est.

6. *τυρεως* B.

10. *τιτυβίζω* vox hirundinis

cantui propria. De fabulâ Philomelæ notissimâ, et linguae ejus exsectione vid. Apollod. III. 14, 8. Ovid. Met. VI. 424. Hygin. fab. 45. conf. inf. fab. '90. — Vv. 4. 7—9. metra conservant. conf. fab. 423. p. 276. Cor.

FAB. XXXVIII.

λάρος ποτ' ἰχθὺν ἐκλαφύσας ἐφράχθη
βαθὺν φάρυγγα, καὶ πεσὼν ἐτεθνήκει.
ἰκτινὸς εἶδε, κἀνδίκως, ἔφη, πάσχεις,
ἔχων δάιτα πτηνὸς ὦν θαλασσαιήν.

ἔδει τὰ σαυτοῦ, μηδὲ τά γ' ὑπὲρ πράττειν· 5
ὃ γὰρ πέφυκας οὐκ ἂν ὠλέκοις δράσας.

3. *κἀνδίκως* B. — Vv. 2—4. | nent. conf. fab. 214. p. 139.
6 formam choliambicam reti- | 371. Cor.

FAB. XXXIX.

λειμῶνα κατ' εὐάνθεμον ἥρινῃς ὥρης
ἄφετος ἔβοσκεν ἵππος εὐτρίχου χαίτης.
ὃς οὐκ ἐβούλετ' οὐδὲν ἄλλο τῶν ζώων
πόης μετασχεῖν ἥσπερ αὐτὸς βιβρώσκει.
ἤγετο λειμῶν' οἱ μόνω προσανήκειν. 5
ἔλαφος δέ τις, καίτοι πέλουσα δειλήμων,
ἦει παρατρώγουσα θαμὰ τῆς ποιῆς.
καὶ τῷ τρόπῳ σκέπτετ' ἔλαφον τιμωρήσειν.
ἄνθρωπον εἶδε, καὶ κέχρητο συμβούλῃ.
ὃ δ' ἐτοῖμος εἶναι φησὶν οἱ βοηθήσειν, 10

καὶ παρ' ἐκείνης ἀξίαν γε λήψεσθαι
 δίκην, ἂν χαλινὸν αὐτὸς τε δεῖξται,
 ἀναβάτην τ' ἄνθρωπον ὦν ἐπὶ νώτων.
 ἔφησεν ἵππος, καὶ τὰ νῦν γε δουλεύει.

ὄρα δέ μοι τὸ φίλαυτόν ἐστιν ἡλικίης ἄτης. 15

1. λιμῶνα B. — Vv. 2—4. 6. | de etiam Conon. Narr. 42. Plut.
 9. 10. 14 metra conservant. | Arat. 38. fab. 313. p. 207. Cor.
 Hanc fabulam Stesichoro tri- | Horat. Ep. I. 10, 34.
 buit Aristot. Rhet. II. 20. Vi-

FAB. XL.

λέων νοσήσας ἐν σπέει κατεκλίνθη.
 παρῆσαν οὖν ἅπαντα τᾶλλα τῶν ζώων,
 ἐπισκοπήσουθ' αὐτέων βασιλῆα.
 μόνῃ δ' ἀλώπηξ ὑστέρησε τῶν ἄλλων.
 εὐκαιρίης μὲν οὖν λύκος τυχὼν ταύτης, 5
 ἀλώπεκος κατεῖπε πολλὰ ἐπιβούλως,
 ὥς δὴ παρ' οὐδὲν τιθεμένης τὸν δυνάστην
 ζώων ἀπάντων ἄπερ ἢ γέη φέρβει,
 δέον παρεῖναι πρὸς παραίφρασιν νούσου,
 σοφὴν ἐοῦσαν καὶ πεπνυμένην γνώμη. 10
 ἔτι τοῦ λύκου λέγοντος, ἵκετ' ἀλώπηξ·
 κατήκουσεν αὐτοῦ ῥημάτων τελευταίων.
 λέων δὲ θυμῷ κατέσεισε τὴν χαίτην,
 ἰδὼν ἀλώπεκ' εἰσιούσαν εἰς ἄντρον.
 σοφὴ δ' ἀλώπηξ οὐδαμῶς ἐδειδοίκει, 15
 ἀλλ' οἱ μεταδοῦναι καὶ λόγον τ' ἐλιπάρει,
 τυχοῦσα δ' εἶπε· καὶ λύκος παρειστέκει.
 καὶ τίς, βασιλεῦ, τῶν ἀφιγμένων ζώων
 τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὥς ἔγωγ' αὐτή;

παῖσαν γὰρ, φημ' ἐγὼ, περιῆλθον χώραν, 20
 καὶ πάντ' ἡττρὸν σοῦ πέρι διηρώτων,
 εἴ πως μάθοιμι παρὰ του θραπέην.
 ἐξεῦρον ἄλλ' οὔν, κοῦ μάτην ἐκεκμήκειν,
 φασὶ τῶν ἡττρῶν οἱ μαθόντες ἐκ πείρης,
 ἄκος ἐνεργὸν τοῦ νοσοῦντος ἐσσεῖται, 25
 ἦν ζῶντα τὴν δορὴν λύκον τιν' ἐκδείρας
 θερμὴν ἐοῦσαν σὸν δέμας περιβάλλῃ.
 παρ' αὐτὰ νεκρὸς κείτο συκοφαντήσας
 λύκος, παθὼν δίκαια τῆς κακῆς γνώμης.
 γελῶσ' ἀλώπηξ εἶπεν· ὦ λύκος τλήμων, 30
 ἔδει σε τὸν λιν μὴ κακῶς παραπεῖθιν,
 ἀλλὰ πρὸς ὀρθὴν καὶ φιλόφρονα γνώμην.
 ὁ γὰρ κατ' ἄλλου κακὸν ἐκτολυπεύων
 κείνο πρὸς αὐτὸν ἀντεπιστροφῶς βαίνει.

8—10. lupi sermonem continent.

14. ἄντρον B.

20. φημὶ γὰρ B. in marg.

33. Voc. ἐκτολυπεύω ex He-

siod. Scut. 44. sumptum.—Vv.

1. 2. 4. 5. 9. 10. 14. 15. 17.

19. 23. 26. 28—30. 32. 34 for-

mam metricam retinent. conf.

fab. 72.p. 43. Cor.

FAB. XLI.

λέων Προμηθεὶ κατεμέμφετ' ἀλήκτως
 ὅτι μέγαν μὲν καὶ καλὸν πεποιήκει,
 καὶ τὴν γένυν τοῖς ὀδοῦσιν ὀπλίσας,
 πόδας τε τοῖς ὄνυξι κατακρατύνας,
 ἦδ' ἄλκιμόν τε θηρίων πλέον πάντων, 5
 τοιοῦτον ὄντα πῶς πτοεῖ με δ' ἀλέκτωρ;
 ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς λέοντ' ἀπημείφθη·
 τί δὴ μάτην με, θηρίον, καταμέμφη;

τά γ' ἔξ ἐμοῦ γὰρ πάντ' ἔχεις κατὰ μοίρην.
 εἴπερ δὲ θυμός τι μικρὸν ἐμαλακώθη, 10
 θαναμαστὸν οὐδὲν, εὖ τυχῶν γε τῶν ἄλλων.
 εἰπόντος αὐτῷ τοῦ Προμηθέως οὕτως,
 λέων ἐταλάνιζεν αὐτὸν τῆς μοίρης,
 καὶ τῆς ἑαυτοῦ δειλίας κατεγνώκει,
 ἀλλ' οὐδ' ἐβούλετο δειλὸς ὦν ἔτι ζῶειν. 15
 ἔχων δὲ γνώμης ὧδ', ἐλέφαντι συνήντα,
 καὶ τῷ προσειπὼν συνομιλῶν εἰστήκει.
 ὄρῳ δὲ θαμὰ τοῦτον ὦτα σείοντα,
 τί δὴ πεπονθὼς ὦτ' αἰὲν κινοῦντ' ἴσχεις;
 τίν', ὦ φέριστε, σύ γε, φησὶ, τῶν ζώων 20
 φοβῇ τοσοῦτον, ὥς ἀκοὴν τεῆν σείειν;
 αἴφνης κώνωπα συνέβη περιπτῆναι.
 ὄρῳ τὸ μικρὸν, φησὶ, καὶ περιβομβοῦν;
 ἦν εἰσδύνη μου τὴν ἀκοὴν, ὁδῷ θνήσκω.
 λέων ἀκούσας ταῦτα, φησὶ θαρσύνειν. 25
 τίνος χάριν δὲ βούλομαι θανεῖν ἤδη,
 ἐλέφαντος αὐτοῦ τυγχάνων πολὺ κρείττων;
 ὅσον δ' ἀλέκτωρ συγκρίσει γε κωνώπων,
 τοσοῦτον αὐτὸς κρείττονος πέλω μοίρης.
 οὐδεὶς καθ' αὐτὸν τάλας, ἀλλὰ παρβλήδην. 30
 πάλαιφαιτος πέφυκε πάνσοφος γνώμῃ.

6. ἀλέκτωρ B. ib. 'Terrori sunt etiam leonibus ferarum generosissimis,' Plin. N. H. X. 24. de gallis loquens.

24. ἦν εἰσδύνη μου τῇ τῆς ἀκοῆς ὁδῷ, τέθνηκα. paraphr.

31. Hic versus cum præcedente non cohæret. — Vv. 5—7. 11. 12. 14. 19. 25—29 metrum retinent. conf. fab. 407. p. 266. Cor.

FAB. XLII.

Αἰβυσσα γέρανος ἥδ' ἐ ταῶς εὐπῆληξ
 χλωρὴν αἰὲ βόσκοντο χείματος ποίην.
 τέως μὲν ἦσαν εὐμενεῖς πρὸς ἀλλήλω,
 ἔρις δὲ λυγρὴ δυσμενεῖς πεποιήκει,
 κῆριζε τεφρῇ χρυσόταρσος εὐχροίης. 5
 ταῶς γεράνω καταγελαῶν ἐκωμῶδει,
 καὶ κατεμυκτῆριζε τῆσδε τὴν χροίην.
 αὐτὸς λέγων χρύσειον ἥδ' ἐ πορφύρης
 εἶναι πτέρωμα, καθάπερ τις ἀνάκτων.
 ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν καλὸν ἀντεπεκρίθη. 10
 καὶ μὴν ἔρωγ' ἐφίπταμαι νεφῶν ὕψη,
 ἔγγιστα φωνῶν ἀστέρων σελασσόντων.
 σὺ δ' οὖν σχολαίῃ ἀσθενεῖ βάσει βαίνων
 χαμαὶ πετερόσση, κοῦδ' ὅλως ἄνω φαίνη,
 ἀλεκτορόισκοιν ὥς ἀλέκτωρ κοκκύζων. 15
 εὐδοξος εἶην εἵματι τριβωνεῖφ,
 ἡ ζῶν ἀδόξως γαυριῶν τ' ἐπὶ πλούτῳ.

1—2. citat Suidas in γέρα-
 νος, qui et primum versum in
 ταῶς εὐπῆληξ respicit. ταῶς,
 ut alibi apud Babrium, primam
 producit: vid. Part. I. fab. 65.
 v. 1. ib. Gruem Libycam ite-
 rum appellat Babrius inf. fab.
 85. Grues ex Scythiâ ad pa-
 ludes in superiore Ægypto, ex
 quâ Nilus fluit, migrare perhi-
 bet Aristoteles H. A. VIII. 14.
 Pygmæos in hac regione inven-
 nit philosophus, nempe gentem
 troglodytam parvæ staturæ.
 Grues ex Thraciâ autumnī tem-

pore ad Ægyptum et Libyam
 migrant, teste Æliano N. A.
 II. 1. III. 13. Similiter Ari-
 stoph. Av. 710. ὅταν γέρανος
 κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μετα-
 χωρῇ, et Lucan. V. 711. ib. Mi-
 nervam εὐπῆληκα vocat Leoni-
 das Tarentinus, Anth. Pal. VI.
 120. Nonnus etiam voce utitur.

2. In editione Babr. Part. I.
 p. 143. λείμακος pro χείμα-
 τος correxi. Hæc conjectura
 sensui medetur, et vox rara
 corruptioni obnoxia erat. Vul-
 gata lectio ad viriditatem quam

hibernum frigus et humiditas
generant, referenda est.

5. ἡ ηριξε B.

6. καταγελαῖν cum dativo
apud Herodotum construitur.

11. ἐφρίπταμα B.

12. σελάσσομαι ap. Nicand.
Ther. 46. occurrit.

15. ἀλεκτορίσοιν B.

17. ζῆν B.

Vv. 1—5. 8. 11—17 metra
conservant. conf. fab. 237. p.
230. 408 Cor. Exstat altera hu-
jus fabulæ recensio ap. Bab. I.
p. 65. cum eodem præne epi-
mythio.

FAB. XLIII.

λύκους λύκος τις ἐκστρατηγέων ἄλλους

ἔλεξε πᾶσι θεσµὸν ἶσον ἐντάξας,

ὅπως τις αὐτῶν τί ποτ' οὖν κυνηγήσας

εἰς μέσσον ἄγῃ πρὸς διανομὴν ἄλλοις.

ὄνος δ' ἀκούσας ἀνέσεισε τὴν χαίτην.

5

γελῶν ἔλεξε τῷ δοτῆρι τῶν ἴσων·

καλῶς μὲν εἶπας, τοῖς λύκοις θεμιστεύων.

πῶς δ' αὐτὸς ἐχθρὸς ἦν ἐθηράσω δαίτην

ἀπέθου λαθραίως τῇ παρὰ σοὶ κοίτῃ;

2. θεμὸν B. ita δεμοῦ inf. nent. conf. fab. 235 p. 154.
fab. 49. v. 10 et δεμὰ fab. 54. 380. Cor. quæ paraphrases ali-
v. 13. quid in fine adjiciunt.

Vv. 1. 2. 6—8. metrum reti-

FAB. XLIV.

λύκος πλανηθεὶς ἐν τόποις ἐρημαίοις,

κλίνοντος ἤδη πρὸς δύσιν τοῦ φωστήρος,

ὄρῶν σκίην τε δουλίχην ἐὴν οὔσαν,

λέοντ', ἔφη, δέδοικ', ἐὼν πολὺ μείζων;

πλεθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος, οὐχὶ τῶν ζώων,

5

αὐτὸς δυνάστης τῶν ὅλων γενήσωμαι.

λύκον δὲ γανρωθέντα λῆς ἐφορμήσας,
καὶ συλλαβὼν πατήσθι· ὅς δ' ἐκεκράγει·
οἷσις ἡμῖν αἰτία γ' ἀπωλείας.

2. ἤδη κλίνοντος B. ib. vox	Lex. Sept. in v.
φωστήρες <i>astra</i> significat, in	Omnes versus, præter v. 4.
Constantini Rhodii epigram-	metri leges observant. Conf.
mate ad B. Virginem, Anth.	fab. 409. p. 267. Cor.
Pal. XV. 17. Conf. Schleusner	

FAB. XLV.

λύκος κύνεσσι δηχθεὶς ἦν νοσηλεύων.
οἷν περῶσαν ἦτεε τήνδ' ἄκος δίψης.
ἦν γὰρ πίδαξ τις πλήσιον ῥέων ὕδωρ.
εἰ γάρ συ βούλει νᾶμα, φησὶ, μοι δοῦναι,
αὐτὸς ἐτοίμην καὶ τροφήν προσευρήσω. 5
ἀλλ' ἦν ποτόν σοι δῶ, σὺ καὶ τροφήν μ' ἔξεις.
ἐχθροὺς ἐνεδρεύοντας ἀεὶ τάχος φεύγειν.

2. ἦτεε B. τήνδε abundat.	producit.
3. ὕδωρ penultimam secun-	Vv. 3. 4. 6 metrum retinent.
dum usum epicum in hoc versu	conf. fab. 106. p. 59. Cor.

FAB. XLVI.

μεγέθει κολιοὺς ὑπερεῖχε τῶν ἄλλων.
χὺπερφρονήσας τῶν ἑαυτοῦ συμφύλων
προείλετο τοῖς κόραξι φυλέτης εἶναι.
καὶ δὴ προσελθὼν ἡξίου διαιτᾶσθαι
ὁμοῦ σὺν αὐτοῖς, ὥς σύναυλος ἀπ' ἴσων. 5
οἱ δ' ἀγνοοῦντες εἶδος, οὐδὲ τῆς φωνῆς
ἐπαῖοντες τοῦδε τῆς ὁμοφθόγγου,
παίοντες ἐξέωσαν αὐτὸν ἐν τάχει.

ὅθεν διωχθεὶς πρὸς ἰδίους ἐπανήει.

οἱ δ' ἀγανακτήσαντες οἷσπερ ἀπέστη, —

10

ὑβριν γὰρ ῥήθησαν ἅ πεποιήκει, —

ἀπηξίωσαν αὐτὸν ὑποδειχθῆναι.

οὕτω κολοιοὺς ἀγενὴς καθεστήκει.

οὐδείς παρ' ἄλλοτρίοισιν εὐδοκιμήσει.

2. συμφύλλων B.

3. προείλετο B.

13. ἀγενὴς hic ἄπολις valet:
nullius gentis civis.

Vv. 2. 4. 6. 7 metra conservant.

conf. fab. 101. p. 57. Cor. Eu-

stath. ad Od. p. 1746.

FAB. XLVII.

μέλιτος ἐκχυθέντος ἐν ταμείῳ

κατήσθιον τοῦθ' αἱ περιπᾶσαι μυῖαι.

ἥδὺς δ' ὁ καρπὸς οὐκ ἔᾤ φυγεῖν ταύτας,

οὐδ' ἠδύναντο πάλιν αὖ ἀναπτῆναι,

δεινῶς ἐν αὐτῷ τῶν ποδῶν κρατηθέντων.

5

κᾶφασκον ἀποπνιγόμεναι πρὸς ἀλλήλας·

αἱ δὺσμοροι θανούμεεθ' ὑπὸ βραχείης

φρεῦ ἠδονῆς οἴκτιστον ἐκπλανηθεῖσαι.

1 et 6. ταμείῳ et κᾶφασκον
B.

Vv. 2. 3. 5. 8 metra retinent.

conf. fab. 89. p. 52. 318.

FAB. XLVIII.

μήνῃ ποθ' ἰκέτευε μήτηρ' αἰδοίην

ὅπως ἐαντῇ σύμμετρον χιτωνίσκον

ὑφαίνοι· πρὸς ἣν μειδήσας εἶπεν ἡ μήτηρ·

καὶ πῶς χιτῶν σύμμετρος ἂν ὑφανθείη

ᾧδ' ἀστατούσῃ; νῦν μὲν οὖν ὑπερφαίνῃ,

5

πάμμυρος οὕσα· πλησιφαῆς δ' ἐπὶ τούτῳ·

ἔπειτα δ' ἀμφίκυρτος ἡδὲ μηνώδης.
αἰὲ γὰρ αὔξεις φθινύθεις τε πάμμηνος.

3. ὑφάνοι B.

6. πλησιφαῆς, ἡ πληροσέλη-
νος ἡμέρα, Phot. Suid. et He-
sych. in v. Est vox senioris
Græcitatiss.

8. παμμήνωσ B.

Vv. 1. 2. 5. 7 metrum con-
servant. cf. Plut. Sept. Conv.
14. p. 157.

FAB. XLIX.

μῦς ἐξ ἀρούρης βατράχῳ κακῇ μοίρῃ
ἐφιλιώθη, καὶ κακῶς ἐτεθνήκει.
τὸ πρῶτον ἦλθον δεῖπνον εἰς ἀρουραίου.
ἔπειτ' ἀπῆλθον βατράχου πρὸς οἰκήσεις.
ὁ βάτραχος δ' οὖν οὐ καλῶς ἐβουλεύθη. 5
λίμφῳ γὰρ ἑαυτῷ τὸν μῦος πόδα συνδήσας
ἀπῆγε τὸν μῦν χεῖλος εἰς τὸ τῆς λίμνης,
καὶ συγκαθείλκυσ' ἐς βάθη τὰ λιμνώδη.
ὅς δ' ἡ φυσηθὲς νάμασιν ἀπεπνίχθη,
τέθνηκε δ' οὕτως ἐκ δεσμοῦ βατραχείου. 10
ἐπιπολαίως οὖν φορούμενον σάλῳ
ἰκτίνος ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἀρπάξει.
καὶ βάτραχος δ' ὅμως συνείλκεθ' ὁ δεσμώτης,
διπλοῦν τε δεῖπνον ἡντρεπίσειν ἰκτίνῳ,
κείληφεν οὕτω τὰπίχειρ' ἀβουλείης. 15

10. δεμοῦ B.

Vv. 1. 3—5. 7. 8. 15 metrum

retinent. cf. fab. 245. p. 161.
Cor.

FAB. L.

νέος τις ἄσωτος καταφάγων τὰ πατρῶα,
ἱματίου τε καὶ μόνου περιλειφθέντος,

χελιδίον εἶδεν ἀμφιποτῶσαν ἁώρως.
 ταύτης δ' ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης,
 ἥδη προσελθεῖν ᾤετ' ἥρινήν ὦρην, 5
 χιτωνίου τε μηκέτι δεήσεσθαι.
 φέρον ἀπεμπώλησε καὶ τόδ' ὥς τᾶλλα.
 μετὰ δὲ μικρὸν χειμάτων ἐπελθόντων,
 ἥδ' ἐσφοδροῦ πνεύσαντος ἀνεμοῦ τ' αἴφνης,
 τλήμων χελιδὼν τῷ ψύχει γ' ἐτεθνήκει. 10
 ταύτην δὲ μικρὰν κατιδὼν νεηνίης,
 τάλαιν', ἔφησεν, οἷα δὴ κατειργάσω,
 ἐπιφανεῖσα πρὶν ἔαρ ἐποφθῆναι,
 αὐτὴ τε καὶ ὅλωλας ὤλεσας μάτην.
 ἄσωτίη κάκιστον ἦδ' ἀβουλείη. 15

4. conf. inf. fab. 90. v. 37.
 Versum citat Suidas in τι-
 τυβίζετε, qui τιττυβιζούσης
 habet, et Babrium de luscini-
 niā hac voce uti ait. Vide
 Toup. Emend. in Suid. vol. II.
 p. 252 a Porsono correctum,
 vol. IV. p. 476.

8. χειμάτων B.
 9. τε et αἴφνης abundant.
 13. ἐποπτάνομαι, 'conspicior'
 ex Niceta citatur.
 Vv. 4. 5. 7. 15 metrum reti-
 nent. conf. f. 248. p. 163. 385.
 Cor.

FAB. LI.

ὁ Ζεὺς γράφοντ' ἐν ὀστράκοισιν Ἑρμείην
 βροτῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτάδας πάσας
 ἐκέλευσεν εἰς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν,
 καλῶς ἀπάντων βιοτὴν ἐρευνήσας,
 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει. 5
 τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις,
 τὸ μὲν βράδιον, τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
 εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἵποτ' εὐθύνοι.

τῶν δὲ πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν,
εἰ θᾶσσον ἀδικῶν ὅψέ τις δίκην δώσει.

10

Hæc fabula ex recensio-
nibus pedestribus antea restituta
erat: vid. Bab. f. 128. et fab.
366. p. 238. 412. Cor.

4. metrum sanari potest τοὺς
βίους pro βιοτῆν rescripto. Ve-
rum καλῶς sententiæ non con-
gruit, et versus, cujus apud pa-

raphrastas nullum vestigium
extat, a librario adjectus esse
videtur.

8. εὐθύνει B. ex fab. ped.
correxī.

10. Pro δίκην δώσει fab. Vat.
κακῶς πρᾶσσει habet.

FAB. LII.

ὁδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημαίην
ἑστῶσαν οἴην εὗρεν ἐν κατηφείῃ
σεμνὴν γυναικ', ἀλλ' οὐ δοκοῦσαν εὖ πράττειν.
καί φησιν αὐτῇ· τί πέπονθας, ἀρίστη;
καὶ τίς ἂν εἴης; ὥδε τοῦ χάριν μίμνεις; 5
ἐγὼ μὲν, εἶπεν, εἰμί σοί γ' Ἀληθείη.
πρὸς ταῦτ' ἐθαύμασ' ὁδοίπορος, κἀνηρώτα
τί πόλεις ἀφείσα τὴν ἐρημίην ναίεις;
ἡ δ' εὐθὺ πρὸς ταῦτ' εἶπεν ἡ βαθυγνώμων·
ἐν τοῖς πάλαι γὰρ παρ' ὀλίγοισι τὰ ψεύδη, 10
νῦν δ' εἰς βροτοὺς ἅπαντας εἰσεληλούθει.
εἰ δ' ἐστὶν εἰπεῖν καὶ κλύειν βεβούλησαι,
ὁ νῦν βίος πονηρός ἐστὶν ἀνθρώπων.

8. ναίης B.

12. βεβούλησαι κλύειν B.

13. ὁ νῦν πονηρός βίος B.

Vv. 1—3. 6. 8—13 metra re-

tinuere. Fabula Babriana ex
fab. 365. p. 237. 411. Cor. an-
tea partim restituta erat.

FAB. LIII.

οἷς νομῆα τοιάδε προσεξήνυδα·
 κείρεις μὲν ἡμᾶς καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
 γάλα δ' ἀμέλγειν ἐστὶ, κεί φίλον πῆξαι.
 ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
 σὺ δ' οὖν ὁδηγεῖς πρὸς μόνην νομὴν ἡμᾶς. 5
 πλέον γὰρ ἡμῖν οὐδέν· ἀλλὰ καὶ φορβὴν
 πᾶσαν φέρει σοι γῆ τιθηνὺς ἀπάντων.
 καὶ τοῖς ὄρεσσιν εὐθαλές τι γεννᾷ σοι
 ζεῖδωρος αἶη σῶν ἀπειράτως ἔργων,
 αὔρας νοτείης καὶ δρόσον πεπτωκυίας. 10
 τοσοῦτον δ' ἡμῶν ὠφέλημα λαγχάνων,
 ὅμως δὲ φέρβεις τὴν κύν' ἐν μέσοις ἡμῖν,
 τρέφων, ὅποια σαντὸν, εὐθαλεῖ σίτῳ.
 παροῦσα δ' ἤκουσ' ἢ κύων, ἀπημεύθη·
 ὦ σύγε βληχάζουσα κακόβουλον βάξιν, 15
 εἰ μὴ παρήμην καὶ μέσαις ἐπωλούμην,
 οὐκ ἂν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἄφθονον ποίην,
 καὶν ἦτε θοίνῃ θηρίοις ὀρειβάτοις.
 περιτρέχουσα παντόθεν δὲ κωλύω
 δρηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα. 20
 πρὸς ἀχάριστον εὖ ἔχει τὰ τοῦ μύθου,
 εὐεργέτην κακηγοροῦντα πρὸς βλαβήν.

Fabula Babriana pæne integra ex paraphrasi in cod. Vaticano innotuit: vid. fab. 315. p. 405. Cor. Fabulæ argumentum a Xen. Mem. II. 7. §. 13. 14 sunsit poeta.

1. νομη B.

3. γάλα δ' αὐτ' ἀμέλγειν aut γάλα δ' ἐξαμέλγειν legi potest. 9. οἷη B.

10. πεπτωκυίας ad utrumque substantivum refertur, quamquam minus bene cum priore congruat.

11. 15. Hi versus, quorum nullum in cod. Vat. vestigium, redundare videntur. In v. 15 κακόβουλος malum consilium significat, et εὐβουλία opponitur: hic autem sensus malevolentiam, συκοφαντίαν, poscit.

13. εὐθαλῆς σίτος. Conf. θαλέθοντες ἀλοιφῇ ap. Horum (Il. IX. 467, etc.). Ita Babr. I. fab. 74. 7. ὁ κύων

γὰρ ἀντὶ συντράπεζος εἰστέθειται.

17. ἡμεῖς B. ὑμεῖς in Vat.

18. Pro ὄρειβάτοις reponendum ὄρειφοῖτοις.

19. ἐγὼ περιτρέχουσα παντόθεν κωλύω B.

20. διωκτῆρα cod. Vat. ἀρπακτῆρα B.

Vv. 1—6. 8—10. 12—14. 16.

17. 19. 20 metrum retinent.

FAB. LIV.

ὄνον εἶχέ τις καὶ κυνίδιον Μελιταῖον.

ὁ μὲν ἦν ἐν ἀνλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώντης, κατρωγε κριθὴν, χόρτον, ὥσπερ εἰώθει.

ὁ δ' αὖ κύων ἤθυρεν εὐρύθμως παίζων, τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαίρων.

5

κάκεϊνος αὐτὸν κατέχων ἐν τοῖς κόλποις ἔσωξεν, ἄθυρμ' ἠδὲ παραμυθείης.

ὄνος δ' ὁ τλήμων νύκτα τὴν μὲν ἀλήθων

πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρην δ' ὕλην κατάγων ἀφ' ὕψους ἔξ ὄρων ὄσων χρεΐη.

10

δηχθεὶς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οὐμώξας,

σκύμνον θεωρῶν ἀβρότητί τ' ἐν πάσῃ,

φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλως ῥήξας

ἔς μέσσον ἀνλῆς ἦλθ', ἄμετρα λακτίζων.

τὴν μὲν τράπεζαν ἔς μέσον βαλὼν ἔθλα,

15

ἅπαντα δ' εὐθύς ἡλόησε τὰ σκεύη.

δειπνοῦντα δ' ἐγγυς ἦλθε δεσπότην κύσσων,

νώτοις ἐπεμβὰς καὶ ποσὶν κατατρίβων.

οἱ δ' οἰκέται βλέποντες οἶον ἐπράχθη,

FAB. LVII.

ὄνῳ ποτ' ἐπιθείς τι ξόανον κωμήτης
 ἤλαυνεν αὐτὸν εἰσάγων διὰ μέσσης
 κώμης, ἀπάντων τὸ βρέτας προσκυνούντων.
 ὄνος δ' ἐπήρθη, καὶ θεῶν τις ᾤήθη
 αὐτὸς γενέσθαι, χῶς θεὸς προσκυνεῖσθαι. 5
 ὠγκᾶτο δεινὸν, ὅτα πρὸς τᾶνω τείνων,
 ἀπηξίου τε καὶ προσωτέρῳ βαίνειν.
 ὀνηλάτης δὲ ταῦθ' ὀρῶν καθωργίσθη,
 καὶ τῷ ῥοπάλῳ τοῦτον ἤλασε παίων,
 ὄνος, λέγων, εἴ σὺ, θεὸν φέρων ὦμοις. 10

1. Suid. in κωμῆται ex Babrio citat: ὄνῳ τις ἐπιθείς
 ξόανον εἶχε κωμήτης, ubi Hemsterhusius ἤγε pro εἶχε corrigit.

6. ὅτα τε πρὸς τᾶνω B.
 10. φέρεις B.
 Vv. 4. 6—8 metrum retinent.
 conf. fab. 257. p. 168. 169. Cor.

FAB. LVIII.

ὀρνιθοθήρης παγίδας πτηνοῖς ἴστη.
 κορυδὸς εἶδε τοῦτον, ἡδ' ἀνηρώτα
 τί τοῦθ' ὃ πράττεις ὧδε κατ' ἀγρὸν κάμνων.
 ταύτην ἀρίστην, εἶπε, τὴν πόλιν κτίζω.
 εἰπὼν δὲ ταῦτ' ἀπῆλθεν ἡδ' ἀπεκρύβη. 5
 πεισθεὶς κορυδὸς τοῖς λόγοισι τοῖς τούτου
 προσῆλθεν εὐθὺ τὴν πόλιν κατοικήσων.
 κᾶλαθε ληφθεὶς ἐν βρόχοις παναγραιῖς.
 ὀρνιθοθήρης ἐκδραμὼν συλλαμβάνει.
 ὁ γοῦν κορυδὸς συσχεθεὶς λέγει τούτῳ· 10
 ἐὰν πόλεις, ἄνθρωπε, τοιάσδε κτίζης,
 πολλοὺς ἐνοίκους αὐτὸς οὐχὶ καθέξεις.

οἵκοι μάλιστα καὶ πόλεις ἐρημοῦνται,
ὅταν κακῶς ἄρχωσιν οἷς ἐπετράπη.

2. 6 et 10. Fortasse κορυδα-
λὸς reponendum.

5. ἀπεκρύφθη legendum.

8. κῆλαθε B.

11. κτίζεις B.

14. ἐπετρεφθη legi potest.

Vv. 4. 7. 11. 12 metra conser-
vant. cf. fab. 46. p. 29. 304.
Cor.

FAB. LIX.

οὐρὴ ποτ' ὄφιος ἡξίου προηγεῖσθαι.
ἔλκειν δὲ λοιπὰ τῶν μελῶν ὀπηδούντων.
ἀντεῖπεν αὐτῇ πᾶν τὸ σῶμ' ἀφραινούσῃ·
πῶς ῥινὸς ἄνευ κώμμάτων ὀδηγήσεις,
ἐναντίως τε πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων;
ἀλλ' οὐκ ἔπειθε· τὸ φρονοῦν ἐνικήθη.
οὐρὴ μὲν ἦγε, κῆρχεν ἀφρόνως ἄλλων,
σύρουσα τυφλῇ σώματος μέλη πάντη,
ἕως γε πετρῶν ἐς βάραθρα πεπτώκει.
ῥάχης, κάρη, πᾶν σῶμα δεινὰ πεπλήγει.
σαίνουσα δὴ τοῦτ' ἰκέτευε τὴν κάρην·
δέσποινα σῶσον, λιπαρῶ σε, κινδύνου.
ἄλῃς κακῆς γὰρ ἀπολέλανκα τῆς γνώμης.

5

10

15

κάλλιστα δῆμον πρὸς παράνουν τόδ' ἂν εἴποις,
ἄρχειν θέλοντα τῶν σοφωτέρων ἄλλων.

2. τᾶλλα B. in marg. For-
tasse λοιπῶν legendum.

4. κώμμάτων B.

11. κάρη videtur primam
producere fab. 84. 3. 89. 7.

13. ἄλῃς δὲ κακῆς ἀπολέ-
λανκα B.

Præter vv. 4 et 14 hæc fa-
bula choliambos retinet.

FAB. LX.

ὄφεις γεωργοῦ πρὸς θύραις ἐμφωλεύων
 ἔδακε παιδὸς τὸν πόδ', ὅς κ' ἀτεθνήκει.
 μέγα δὲ πένθος τοὺς τεκόντας εἰλήφει.
 ὁ πατὴρ δὲ δηχθεὶς συμφορᾷ 'πὶ τοιαύτῃ,
 πέτραι λαβὼν ἐλήλυθεν παρὰ τρώγλην, 5
 ὄφιν τ' ἔμιμνεν ἐξίοντ' ἀποκτείνει.
 ἐξῆλθε δ' οὗτος τῆς ὀπῆς ἐπὶ θήρην.
 εὐθὺς δ' ὁ πατὴρ δεδρόμηκ' ἐπισπέρχων,
 στεροῶς τ' ἐπ' αὐτὸν τὴν πέτραι ἐπιρρίπτει,
 βολῆς δ' ἀμαρτῶν ἀποτυγχάνει τούτου, 10
 κοῦ καιρίως ἐπλήξε τὸν φονευτήρα,
 οὐρῆς δὲ τᾶκρον ἠλόησεν ἡ πέτρα.
 καὶ δὴ φοβηθεὶς μὴ τὸ θηρίον κτείνει
 αὐτόν τ' ἐκείνον εἵνεκεν τῆς οὐραίας,
 λαβὼν ἄλευρον σὺν μέλιθ' ὁμοῦ χῦδωρ, 15
 ἐκάλει προσελθὼν τοῦρπετὸν πρὸς εἰρήνην.
 ὁ δ' οὖν ὀπῆθεν λεπτὸν ὑποσυρίζας, —
 φυγῶν γὰρ πληγὴς εἰς ὀπὴν ἀπεκρύβη, —
 λέγων ἔφησε τοιάδε τινὰ τάνθρωπῳ·
 ἕως σὺ τύμβον, τὴν δ' ἐγὼ βλέπω πέτραι, 20
 οὐκ ἔσθ' ὅπως γένοιτο νῶϊν εἰρήνη.

2. κέτεθνήκει B.

4. δηχθεὶς δ' ὁ πατὴρ B.

9. στεροῶς. Extat hoc vocabulum in paraphr. Flor.

9. κτείνει B.

17. ὀπῆθεν, vox a poetâ conficta. ὁ δὲ κάτωθεν λεπτὸν αὐτὸς συρίζας Flor.

19. τοιαδὴ B.

20. In tetrasticho Ignatiano hujus fabulae ultimus versus est: ἕως σὺ τύμβον τόνδ', ἐγὼ πέτραι βλέπω. Hinc ap. Babrium legendum: ἕως σὺ τύμβον τόνδ', ἐγὼ βλέπω πέτραι.

Vv. 1. 5. 6. 9. 11—14. 16. 20. 21 metrum conservant. cf. fab. 141. p. 83. 338. Cor.

F AB. LXI.

παῖς τις συνῆγεν ἀκρίδας ἀρουραίας,
 λαβὼν δὲ πολλὰς ὥς κατεῖδε σκορπῆα,
 ἄκριν νομίσας, τήν τε χεῖρα κοιλήνας,
 ἔτοιμος ἦν τεταγὼν συναγρεύσειν.
 ὁ δ' οὖν τὸ παιδὸς ἄκακον θεωρήσας, 5
 ταῦτα πρὸς αὐτὸν ὧδέ φησι φωνήσας·
 ἄπελθε παῖ, μηδ' ὅλως ἐμοῦ ψαύσης.
 εἰ οὖν μ' ἀγρεύσεις, ἄστ' ἔχεις ἀπορρίψεις.

4. κτάγων B. vocem Home- | Vv. 2. 6. 8 metrum retinent.
 ricam restitui. | cf. fab. 263. p. 174. 392. Cor.

F AB. LXII.

παῖς συμμαθητοῦ δέλτον ἐκ διδασκάλου
 ἤνεγκε κλέψας πρὸς τεκοῦσαν ἣν χαίρων.
 ἐδέξαθ' αὖτη, κοῦκ ἔφη κακῶς πράττειν,
 ἄλλοτρίοις τε χεῖρα μηδ' ἐπιβάλλειν.
 νεηνίης δὲ τῷ χρόνῳ μαθὼν κλέπτειν 5
 ἀπείχετ' οὐδὲ μειζόνων ἄλλων.
 ἔθος δὲ τέχνη πολλαῖς καθεστήκει.
 καὶ δῆτα χιερόσυλος αὐτὸς ἡλώκει
 ἐπ' αὐτοφώρῳ, καὶ περιαρκωνισθεὶς
 τοῖς δημίοισι τὴν ἐπὶ δίκης ἤχθη. 10
 μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, θακρύνει, στοναχίζει.
 ὁ παῖς ἐδεῖτο δημίων κατανεύσειν
 πρὸς οὓς λέγειν τι λοίσθιον ἐνεγκούσῃ.
 αὖτη δ' ἐπέστη, κοῦς ὕπεσχε τῷ τέκνῳ.
 ὁ δὲ σφοδρῶς ἐδῆξεν οὓς διατμήξας. 15
 ταύτης βοώσης οἷα πρὸς τέκνου πάσχει,

καὶ τῶν παρόντων αὐτὸν αἰτιαζόντων
 ὥς κεῖς τεκοῦσαν ἀσεβῶν ἐαλώκει,
 οἷα πεπράκοι, παῖς ἔλεξ', ὅμως αὕτη
 παραιτίος μοι τῆς ἀπωλῆς. ταύτην 20
 ἔδει τὰ πρῶτα τῆς κλοπῆς ἀποτρέπειν.
 ἢ δ' ἀσμένως ἔδεκτο τὴν κλοπὴν δέλτου,
 καὶ νῦν ἐς Αἶδου δώματά με προπέμπει.

1. διδασκαλείου ex paraphr. legendum.	Vv. 2. 3. 5. 7. 8. 14—17. 20. 22 metrum retinent. cf. fab. 48. p. 30. 305. Cor.
8. χιρόσυλος B. in marg.	

FAB. LXIII.

παῖς τις γεωργοῦ κοχλίας λαβὼν ὥπτα.
 αὐτῶν δ' ἀκούσας, ταῦτά φησι, τρυζόντων.
 ὦ ζῶ' ἀφραίνοντ'· οἰκίαι 'πικαίονται,
 ὑμεῖς δ' ἀναβέβλησθ' ἐντόνως ἄδειν.

1. Cochleas inter exilis vic- tus edulia enumerat Poliochus ap. Athen. II. p. 60 B. cf. p. 63 A.	Vv. 1—3 metrum retinent. conf. fab. 78. p. 47. Cor.
--	--

FAB. LXIV.

πάλαι Προμηθεὺς, — Ζεὺς γὰρ ἦν ἐπιτάξας, —
 ἐδημιούργει ζῶα, φασί, κἀνθρώπους.
 ὁ Ζεὺς ἰδὼν δὲ ζῶα πλείον' ἀνθρώπων
 ἐκέλευσεν αὐτὸν θηρίων τινὰ φύρειν,
 καὶ ταῦτ' ἐς ἀνθρώπινον εἶδος ἀμπλάσαι. 5
 ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνέφυρσε τὰ ζῶων,
 βροτοὺς τ' ἀνέπλασ', οἷα Ζεὺς ἐβουλήθη.

συνέβη δ' ὅμως τοὺς πεφυρμένους οὕτω
μορφὴν μὲν εἰς ἀνθρώπινον μετέλλαχθαι,
γνώμην δ' αἰεὶ σώσαντας ἦν ἔσχον ἀρχαίην. 10
τῆς θηριώδους γὰρ πάλαι μεμοίρανται.

<p>4. ὁ δὲ Ζεὺς θεασάμενος πολλῶ πλείονα τὰ ἄλογα ζῶα ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν θηρίων τινὰ διαφθεῖραντα, ἀνθρώ- πους μετατυπῶσαι, paraphrast. Hinc φθείρειν pro φύρειν for- tasse legendum, quod metrum</p>	<p>restituit. 7. Voculam ante Ζεὺς cor- ripit Babrius: cf. meam præ- fationem ad Part. I. p. XIX. Vv. 2. 3. 7. 9. 11 metra conservant. conf. fab. 274. p. 180. Cor.</p>
--	---

FAB. LXV.

πέλεια διψῶσ' ἐς θέρους ἀκμὴν ὥρης
κρατῆρ' ἐσεῖδε νάματος ἐν πινακίῳ.
ἔδοξε δ' εἰκὼ χορῆμ' ἀληθείης εἶναι,
ρόϊζῳ δὲ πολλῶ τοῦδ' ἐπι κατηνέχθη.
ὅμως λαθοῦσα τῷ πίνακι προσεργάχθη, 5
πεσοῦσ' ἐπὶ γῆς, τῶν πτερῶν καταγέντων.
αἰλουρος αὐτίκ' εἶχεν ἄμογον θοίνην.
πρὸς μηδὲν ὀρμαῖν ἔργον ἀπερισκέπτως·
πάθει γὰρ εἰκων ταχύς ἄν κατωλώλεις.

<p>2. πινακίῳ B. 5. προσεργάγη B. in text. προσεργάχθη in marg.</p>	<p>Vv. 1. 3. 5 metrum retinent. conf. fab. 120. p. 66. 324. Cor.</p>
---	--

FAB. LXVI.

πέρδιξ' ἀγρεύσας ἔσχε τις κυνηγῆτωρ,
τοῦτον δ' ἐμίλλε δόρπον εὐθιῶς θήσειν.
θρηνηῶν δ' ὁ πέρδιξ ἰκέτευε μὴ κτείνειν.

σωόν μ' ἔασον, εἶπε, σύγε μὴ θύσης.
 ἐγὼ δέ σοι γὰρ πλῆθος ἄλλο περδίκων 5
 θήρην ἐτοίμην ἐν πάγαις τεαῖς θήσω.
 ὁ δ' εἶπε· μὴ κακάβιξε, χαλίφρων πέρδιξ·
 καὶ γὰρ μάλιστα διὰ τοῦτ' ἐγὼ θύσω,
 ὅπως φίλων σῶν μὴ προδότης πάλιν γίγνη.
 εἰς σαυτόν ἔρπει πᾶν κακὸν τὸ κατ' ἄλλων,
 ὅπερ τεχνάξῃ κακομηχάνῳ γνώμη.

7. τῶν περδίκων οἱ μὲν κακ-
 καβίζουσιν οἱ δὲ τρίζουσιν, Ari-
 stot. H. A. IV. 9. ib. χαλίφρων,
 Od. IV. 371. priore correptā.

8. Sensus ἐγὼ σε θύσω po-
 stulat, ut in paraphrasi.
 Vv. 1—3. 5. 6 metrum retinent.
 conf. fab. 164. p. 99. 353. Cor.

FAB. LXVII.

πεσοῦσ' ἐπὶ γῆς νυκτερὶς συνελήφθη
 γαλῆς ὑπ' ἐχθρᾶς τῶν πετεινῶν ἀπάντων.
 μέλλουσ' ὑπ' αὐτῆς εὐθέως ἀναιρεῖσθαι,
 ἥδ' ἰκέτευε μηδαμῶς κατακτείνειν.
 μὴ σύ με θύσης, εἶπεν, ὦ γαλῇ φίλη. 5
 οὐ γάρ ποτ' οὐδὲν ἠδίκησ' ἐγὼ ζῶον.
 μεθ' ἡμέρην μὲν οὐκ ἔξιμι τῆς κοίτης,
 ὁπῆνικα πρόεισι τᾶλλα πρὸς θήρην.
 ἔξιμι δ' αἰὲ κασέληνον εἰς ὄρφνην,
 ἐξουσ' ἐδωδὴν ἡέρος δροσοβρύτου. 10
 γαλῇ πρὸς αὐτὴν τοιάδ' ἀνταπεκρίθη·
 καὶ πῶς ἐγὼ λύσω σε, πολέμιος πτηνοῖς;
 οὐ πτηνὸν εἰμι, νυκτερὶς προσημείφθη.
 τετράπουν δ' ἐγὼ σοι, καὶ τροφὴν ἐχοῖ θήρην.
 τοῦτ' ἀκούσας ἡ γαλῇ παραλείπει. 15

σωθεῖσα δ' οὕτως οὐ μικροῦ γε κινδύνου
γαλῆς πρὸς ἄλλης καὶ πάλιν συνελήφθη,
αὐτὴ δ' ἔμελλεν, οἷα μῦν, καταβρώθειν.
ἣ δ' ἰκέτευε μὴ λέγουσα μῦν εἶναι,
οὕσα περρωτὸς, οἱ δὲ μύες ἀπτῆνες.
χοῦτως ἐσώθη διπλόου γε κινδύνου.

20

10. βρύτος primam corripit.	βρώσκειν non alibi invenitur.
14. θήρην, vox corrupta: cf.	20. περρωτὸν B. ἀπτῆν est
v. 8. Fortasse ξηρὴν legendum; hoc est ἄναιμον.	vox Homericā, Iliad. IX. 323.
16. οὔτω B.	Vv. 3.4.6—9. 12—14. 16. 18.
18. καταβρώθειν pro καταβι-	19. 21 metrum retinent. conf.
	fab. 109. p. 61. 320. Cor.

FAB. LXVIII.

ποδῶν χελώνης κατεγέλα λαγῶδες πτώξ.
ἣ δὲ πρὸς αὐτὸν μειδιῶσ' ἀπημείφθη·
ἐγὼ σε τὸν ποδῆνεμον παραθρέξω.
οὗ μοι δοκεῖς, λαγῶδες εἶπ', ἀληθεύειν.
ὅμως ἔριξε, καὶ πόδας ἐμοὺς γνώσῃ.
τίς οὖν δὲ νῶϊν τέρμα καὶ γέρας δείξει;
χέλυν' ἐπηρώτησεν ὠκύπουν λάγων.
πρὸς ἣν ἐκεῖνος εἶπε, κερδοῖα βλέψας·
τούτων μελήσει κερδαλῇ βαθυγνώμῳ.
ἣ δ' οὖν χελώνη, μηδ' ὅλως κατοκνοῦσα,
βάδην ἔβαινε, ἀλλ' ὄρον κατειλήφει.
ὁ δ' αὖ λαγῶδες ὠκύτητι θαρσύνσας,
ὑπνῶ τε χῶρον ὡς πάλιν διαθρέξων,
ὅμως δ' ἀναστὰς, εἶδε τὴν χέλυν τέκμωρ
καταλαβοῦσαν, καὶ μέρει καθεύδουσαν.
ἀμελῇ φύσιν νοῦς ἐπιμελὴς ὑπερβάλλει.

5

10

15

FAB. LVII.

ὄνῳ ποτ' ἐπιθείς τι ξόανον κωμήτης
 ἤλυνεν αὐτὸν εἰσάγων διὰ μέσης
 κώμης, ἀπάντων τὸ βρέτας προσκυνούντων.
 ὄνος δ' ἐπήρθη, καὶ θεῶν τις ὥήθη
 αὐτὸς γενέσθαι, χῶς θεὸς προσκυνεῖσθαι. 5
 ὠγκᾶτο δεινὸν, ὥτα πρὸς τᾶν τεύων,
 ἀπηξίου τε καὶ προσωτέρω βαίνειν.
 ὀνηλάτης δὲ ταῦθ' ὄρων καθωργίσθη,
 καὶ τῷ ῥοπάλῳ τοῦτον ἤλασε παίων,
 ὄνος, λέγων, εἴ συ, θεὸν φέρων ὤμοις. 10

1. Suid. in κωμῆται ex Babrio citat: ὄνῳ τις ἐπιθείς ξόανον εἶχε κωμήτης, ubi Hemsterhusius ἦγε pro εἶχε corrigit.

6. ὥτά τε πρὸς τᾶν B.
 10. φέρεις B.
 Vv. 4. 6—8 metrum retinent.
 conf. fab. 257. p. 168. 169. Cor.

FAB. LVIII.

ὀρνιθοθήρης παγίδας πτηνοῖς ἴσθη.
 κορυδὸς εἶδε τοῦτον, ἡδ' ἀνηρώτα
 τί τοῦθ' ὃ πράττεις ὧδε κατ' ἀγρὸν κάμνων.
 ταύτην ἀρίστην, εἶπε, τὴν πόλιν κτίζω.
 εἰπὼν δὲ ταῦτ' ἀπῆλθεν ἡδ' ἀπεκρύβη. 5
 πεισθεὶς κορυδὸς τοῖς λόγοισι τοῖς τούτου
 προσῆλθεν εὐθὺ τὴν πόλιν κατοικήσων.
 κᾶλαθε ληφθεὶς ἐν βρόχοις παναγραιῖς.
 ὀρνιθοθήρης ἐκδραμὼν συλλαμβάνει.
 ὁ γοῦν κορυδὸς συσχεθεὶς λέγει τούτῳ. 10
 ἔὰν πόλεις, ἄνθρωπε, τοιάσδε κτίζης,
 πολλοὺς ἐνοίκους αὐτὸς οὐχὶ καθέξεις.

οἵκοι μάλιστα καὶ πόλεις ἐρημοῦνται,
ὅταν κακῶς ἄρχωσιν οἷς ἐπετράπη.

2. 6 et 10. Fortasse κορυδα-
λὸς reponendum.

5. ἀπεκρύφθη legendum.

8. κέλαθε B.

11. κτίζεις B.

14. ἐπετρέφθη legi potest.

Vv. 4. 7. 11. 12 metra conser-
vant. cf. fab. 46. p. 29. 304.
Cor.

FAB. LIX.

οὐρή ποτ' ὄφιος ἡξιού προηγεῖσθαι.

ἔλκειν δὲ λοιπὰ τῶν μελῶν ὀπηδούντων.

ἀντεῖπεν αὐτῇ πᾶν τὸ σῶμ' ἀφραινούσῃ·

πῶς ῥινὸς ἄνευ κώμμάτων ὀδηγήσεις,

ἐναντίως τε πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων;

5

ἀλλ' οὐκ ἔπειθε· τὸ φρονοῦν ἐνικήθη.

οὐρή μὲν ἦγε, κῆρχεν ἀφρόνως ἄλλων,

σύρουσα τυφλῇ σώματος μέλη πάντη,

ἕως γε πετρῶν ἐς βάραθρα πεπτῶκει.

ῥάχης, κάρη, πᾶν σῶμα δεινὰ πεπλήγει.

10

σαίνουσα δὴ τοῦτ' ἰκέτευε τὴν κάρην·

δέσποινα σῶσον, λιπαρῶ σε, κινδύνου.

ἄλῃς κακῆς γὰρ ἀπολέλανκα τῆς γνώμης.

κάλλιστα δῆμον πρὸς παράνουν τόδ' ἂν εἴποις,

ἄρχειν θέλοντα τῶν σοφωτέρων ἄλλων.

15

2. τᾶλλα B. in marg. For-
tasse λοιπῶν legendum.

4. κώμμάτων B.

11. κάρη videtur primam
producere fab. 84. 3. 89. 7.

13. ἄλῃς δὲ κακῆς ἀπολέ-
λανκα B.

Præter vv. 4 et 14 hæc fa-
bula choliambos retinet.

ἔμπης δέ μ' εὐροῦσ' ἐκγυμνουμένην φύλλων
 οὐκ ἀδικεῖ μ' ὑπορρνεῖσα ἐπὶ γαίης. 10
 κάλλος ἀφραῖνον εἰς ὄνειδος ἀνθρώπου.

6. πίπτει B.	10. ὑπόρρνεοσα paraphr.
9. δ' ἐμ' εὐροῦσ' B. ib. ἐκ- γυμνουμένη B.	Vv. 4. 5. 7. 9 metra conser- vant. cf. fab. 299. p. 195. Cor.

FAB. LXXII.

στικτή ποτ' ἤνχει πάρδαλις φέρειν μούνη
 δορὴν ἀπάντων ποικιλωτάτην ζώων.
 πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἴπ'· ἐγὼ δὲ κἀκείνης
 καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέραν γνώμην.
 παῖς τις ἑαυτῷ τὸ προσὸν μεγαλύνει. 5

3. 4. Sensus, ut videtur, est: Habeo mentem versutiorē et eā pelle et tuā mente.	conf. fab. 159. p. 96. 351. Cor. Habet eandem fabulam Plu- tarch. Sept. Sap. Conv. c. 12. Animine an corp. aff. sint. pej- c. 2. Avian. fab. 40.
5. μεγαλύνει B. Vv. 1—4 metrum retinent.	

FAB. LXXIII.

συνηγορῶν Αἰσωπος ἐν Σάμῳ τείως
 τινὶ γραφὴν φεύγουσι λαγέτῃ κείνων, —
 ἐτύγχαν' οὗτος τῶν ἄγαν βαθυπλούτων, —
 εὖ μουσον εἶπε τοῖς Σαμίοισι τὸν μῦθον.
 ποταμὸν περῶσα ταχύρροον ποτ' ἀλώπηξ 5
 ἐκ τῶν βιαίων φευμάτων εἰσεβράσθη
 σπήλυνγρος ἔντος εἰς φάραγγα βαθεῖν.
 ἐκεῖ πεσοῦσ' ἔκειτο, κἀπηυδηκυῖα,
 ἀναδραμεῖν τ' ἐκεῖθεν οὐσά τ' οὐχ οἷη,
 χρόνον δὲ μακρὸν εἶχε καὶ ταλαιπώρως. 10

σμῆνος δ' ἐπ' αὐτῆς ἤλυθεν κυνορραιστῶν,
 πειναλέων τε χαϊμάτων μυζητήρων.
 πλανώμενος δ' ἔχινος ὥς πάθην ὦρα,
 ταύτην κατωκτείρῃσεν οἷς ὑποτλένoui.
 καὶ δῆτ' ἐπηρώτησεν εἰ κυνορραιστὰς 15
 βούλοιτ' ἀναιρεῖν· μηδαμῶς, ἔφη κείνη,
 μή μοι δῖωκε τούσδε, μή σὺ, πρὸς νυμφῶν.
 τί δῆ ποτ' οὖν ἀπαλλαγὴν τῶνδ' οὐ βούλει;
 ἔχινος ἦρετ' αὐτίς· οἷδε νῦν γάρ μοι
 πλήρεις πέλουσι παντάπασιν αἱμάτων, 20
 ἐπεῖπε κηλᾶς, καὶ μικρόν με μυζῶσιν.
 ἐὰν κορεσθέντων δὲ τῶνδ' ἀπαλλάξῃς,
 ἄλλοι δὲ λιμοξήριοι μ' ἐπελθόντες
 κεῖνοι πρόπασαν νηλεῶς ἐκπιϋνται.

2. λαγέτης vox Pindarica. vid. sup. f. 9. v. 18.

7. σπήλιγγος B. ib. βαθείης B.

9. οὐσά τ' οὐχ οἷη, hoc est, οὐχ οἷη τε οὐσα.

10. Particula δὲ abundat.

11. ἤλυθε B.

14. οἰκτείρημα et οἰκτείρησις sunt voces Hellenisticæ.

17. τούδε B.

21. κημᾶς ἐπεῖπε B. vid. inf. fab. 79. v. 20, fab. 82. v.

2. κηλᾶς, ἀλώπηξ Suid. Glossam in aliquibus codicibus

omissam delevit Gaisford. vox a κηλεῖν, 'leniendo fallere', formata. κηλᾶς ἀλώπηξ habet Nicander Alexipharm. 185. cf. Etym. Mag. in κηλᾶς.

23. v. λιμοξήρως ex Gloss. Gr. citatur.

Vv. 1—4. 6. 8—11. 13—19.

22. 23 metrum retinent.

Aristoteles Rhet. II. 20 hanc fabulam ab Æsopo apud Samios recitatam tradit, verum demagogum, non divitem, rem fingit. conf. Plut. an seni sit ger. resp. c. 12.

FAB. LXXIV.

σὺς καὶ κύων ἐριζέτην πρὸς ἀλλήλα
 τίς εὐτοκοίη. τῆς κυνὸς μὲν εἰπούσης

τετραπόδων τάχιστα τῶν ὅλων τίκτειν,
καὶ σῦς δ' ἐπέιπε· μέμνησο δ' ὡς τυφλὰ τίκτεις.

3. τετραπόδων. Huius vocis antipenultimam hic et infra f. 83. v. 3 in metri gratiam producere videtur poeta. cf. ὑδάτιος sup. fab. 3. v. 9.

4. ἴσθι δ' ὡς τυφλοὺς τίκτεις ex paraphraste restituendum. Si versus ita restituatur, fabula integra videtur. conf. fab. 69. p. 41. 315. Cor.

FAB. LXXV.

σῦς καὶ κύων ἐλοιδόρουν συναλλήλως.
καὶ σῦς μὲν ὦμνυ τὴν θεὰν Κυθηρείην
ἢ μὴν ὁδοῦσι τὴν κυνὴν ἀναρρήξειν.
κύων δ' ἔσκαπτε τῇ συὶ προσομνύσῃ
οὕτω Κυθήρην ἱερᾷ τὰχ' ὡς οὔσῃ. 5
καλῶς γε τὴν Κυθήρειαν ἡμῖν ὀμνύεις.
δηλοῖς γὰρ ὑπ' αὐτῆς ὡς μάλιστα φιλεῖσθαι,
ἥ τις τὸν ἐσθίουτα τῶν κρεῶν σῶν
μακρὰν ἑαυτῆς ἱεροῦ παραπεμπεῖ.
πρὸς ταῦτα σῦς ἐργύλλισ' ἢ παλαμναίῃ· 10
ἐντεῦθεν οὖν μάλιστα μανθάνεις πόσσω
στεργουσά μ' ἐστὶ πᾶσιν ἢ θεὸς δήλη.
μισοῦσα καὶ γὰρ τὸν θέλοντά με βλάπτειν,
ἢ καὶ κτανεῖν τολμῶντ', ἀποτροπάζει.
σὺ δ' οὖν ἀκόδομος ζῶσά τ' ἠδὲ τεθνῶσα. 15
ἀνὴρ ἐχέφρων τὴν κακηγόρων χλεύην
πρὸς αἶνον ἀντέστρεψεν ἐὼν εὐμούσως.

1. ἐλοιδοροῦντο B. ib. συναλλήλως. conf. fab. 76. v. 13. vocabulum lexicis ignotum.

2. ὦμνυε B.

3. κύνην B. κυνῇ hic, sensu ignoto, pro κύων accipitur.

5. οὔσα, sed η in marg. B.

8. κρεάων B.

10. ἐργύλλισεν B. ib. ἡ πα- tionem habet.
λαμναίη. Hanc vocem de vulpe 17. ἀντέστεψεν B.
usurpat Babrius, I. f. 82. v. 6. Vv. 1—3. 5. 10—13. 15. 16
Α παλαμῶμαι deducit, et sensu metrum conservant. cf. fab.
calliditatis accipit poeta. Alibi 68. p. 41. Cor.
hæc vox longe aliam significa-

FAB. LXXVI.

τὰ καλὰ πάντα πρὸς κακῶν ἀπεβλήθη
κοινῆς διαίτης ἣν ἔχον μετ' ἀνθρώπων·
πληθὺς κακῶν γὰρ τὰπὶ γῆς κατεσχέκει.
ἐς οὐρανὸν δ' ἵκοντο, καὶ δίκην ἤτουν
λαβεῖν δικαίαν πρὸς γε τῶν διωζάντων, 5
μηκέτι δὲ συζῆν ἤθελον μετὰ τούτων.
ἡ γὰρ φύσις ταῦτ' οὐ σοφῶς συνηνώκει.
καὶ πῶς ἂν σύνοιεν, ὥς ἔχει γε τάνθρωπων
μαχεύμεν' αἰεὶ καὶ μάχην ἀκηρύκτως;
καὶ Ζῆν' ἀπήτουν τεθμὸν ἐν σφίσιν τάξει. 10
Διὸς δὲ θεσμός· κείνα μὲν μετ' ἀλλήλων,
ὕμεῖς δ' ἀπέρχεσθ' ἐν καθ' ἐν παρ' ἀνθρώπους.
τούτου χάριν γοῦν κείνα μὲν συναλλήλως.
καὶ γὰρ συνήπται, κοῦδαμῶς καθ' ἐν βαίνει.
καθ' ἐν δὲ τὰ καλὰ πρὸς Διὸς κατέρχονται, 15
ἄλλ' οὐδὲ πᾶσι, καὶ βράδιστ', ἐς ἀνθρώπους.

7. Verbum *συνενόω* non alibi invenitur. Omnes versus, præter 6 et 8, metra conservant. Locus v. 8 — 9 mutilus videtur. Cf. fab. 402. p. 264. Cor.
10. σφίσι B.
12. ἡμεῖς B.
14. καὶ οὐδαμῶς B.

FAB. LXXVII.

ταύρω κάμηλος τῶν κερῶν παρεξήλου.
 πρὸς Ζῆν' ἀνῆλθε, χικέτευε τυχεῖν ἴσων.
 ὁ Ζεὺς ἀγανακτῶν, εἴ γ' ἐβούλετο πλείω,
 δέμας πελωρὸν εὐσθενές τε λαβούση
 οὔκουν κέρα δέδωκε, καί τι τῶν ὠτων 5
 κόψας παρῆρε, πλειονεξίην μισῶν.
 αἰτεῖν ἀνάρσιον ἅ παρέρχεται δαίμων.

7. παρεκεται B.

Vv. 1. 5. 6 metra retinent.

| cf. fab. 197. p. 124. 369. Cor.
| Avian. fab. 8.

FAB. LXXVIII.

τὴν πυρρίχην δίδασκέ τις ἄναξ Αἰγύπτου
 χορὸν πιθήκους. μῦμόν ἐστι τῶν ζώων
 ὁ πίθηξ· ἃ γὰρ δέδορκε δρω̄ντας ἀνθρώπους,
 καὐτὸς τὰ κείνων βούλεται γε μιμεῖσθαι.
 στολὴν μὲν λαμπρὰν εἰμέν' ἡδὲ κομψώδη 5
 ἐδραματούργουν οἱ καλοὶ γε μορμῶπαι,
 πολλῶν ὀρώντων· καὶ τέως μὲν εὐμούσως.
 ἀλλὰ γέ τι παιπάλημα τῶν θεωρούντων
 ἀφῆκεν ἐς μέσον κάρυ' ἄσσα τοῦ κόλπου.
 οἱ πυρριχισταὶ δ' ὥς κυλινδούμεν' αὐτ' ὦρων, 10
 χοροῦ τ' ἐλήθοντ', ἐνδύτας τε διέσπων,
 μορμούςς συνέθλων, ἡδ' ἐπ' αὐτὰ συνώρμων,
 φανέντες οὐδὲν ἢ γένη τὰ πιθήκων.
 οὔτοι δυνηρῶν τὴν φύσιν μεταλλάττειν.

5. metrum bene se habet,
 modo λαμπρὰν στολὴν μὲν le-
 gamus. Verum ultima in εἰ-

μῆνοι elisionem non patitur, et
 locus mutilus esse videtur.
 6. μορμῶπες aut μόρμωποι

legendum. vid. Porson. ad Eur.
Med. 1363.

Vv. 2—4. 6. 7. 14 metrum
retinent. Extat eadem fabula

apud Lucianum, Piscator. c. 36.
qui regem Ægyptium nominat.
conf. Bab. I. fab. 32.

FAB. LXXIX.

τράγος ποθ' ὥρης συσχεθεῖς θέρους δίψει,
 ὡς εἶδε νῆμα, κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνόν.
 πῶν συνῆκεν ὡς κατῆλθεν ἀσκέπτως,
 βόθρου μόνος γὰρ οὐκ ἐδύνατ' ἐκβαίνειν.
 ἀνέβλεπ' ἐστὼς, καὶ βοηθὸν ἐζήτει. 5
 διψῶσα κερδῶ τὸ σπέος παραμείβει,
 κιδουῖσα τὸν τράγον ἀσμένως ἀνηρώτα
 εἶπερ τὸ ρείθρον τῶν ποτίμων ἐννύαρχει.
 καὶ φησὶν οὗτος, καί γε σὺν διαυγείῃ·
 ὅμως ἀνάντης ἢδ' ἀνέκβατος σπήλυγξ. 10
 ἢ δὲ πρὸς εὐρυγένειον ὧδ' ἀπημείφθη·
 μὴ τῷδ' ἀθύμει· καὶ γὰρ ὡς ἐσκεψάμην
 ἔγνωκα κεῖθεν τὴν ἀνάβασιν ῥάστην.
 κλίνον κέρας ἔμπροσθε βοθρίου τοίχου,
 ἔφησ' ἀλώπηξ, ὡς ἔγωγε κατέλθω, 15
 ἀναδραμουῖσα δ' ἐνθεν ἐγὼ σ' ἀνελκύσω.
 κατῆλθε, καὶ πέπωκε, καῖξέβη βόθρου.
 κοῦδὲ σμικρὸν τι τῷ τράγῳ συνηρώγει.
 ἐμέμφετ' αὐτῇ κείνος· ἦν γὰρ ἀγνώμων.
 κηλὰς ἀναιδὴν ταῦτά γε προσειρήκει· 20
 ἀλλ' εἶπερ εἶχες καὶ φρένας γε τοσσαύτας
 ὅσας ὁ πῶγων τὰς τρίχας διασσεῖει,
 οὐκ ἂν κατῆλθες ἀγνοῶν ἦν ἐξέλθης.

5. ἔστως ἀνέβλεπε B.	22. διασείει B.
7. κιδουῖσα. Crasis barbara.	23. ἄν ἐξέλθης B.
	Vv. 1. 3. 9. 10. 17—19. 21—
8. συναρωγέω, vox ab ἀρωγῇ formata.	23 metrum retinent. cf. fab. 4. p. 5. 281. Cor.

FAB. LXXX.

Τμηττία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
 δῶρον φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους,
 μέλι τῷ Διὶ νεόρρυτον παρὰ σίμβλων,
 μή πω καπνισθὲν ἄνθεων ἡδυπνοίων.
 ὁ Ζεὺς ἐτέρφθη τῷ μελισσίῳ δῶρον, 5
 γέρας θ' ὑποστὰς οἶον ἄν περ αἰτήσῃ.
 αὐτὴ δὲ κέντρον, εἶπε, δὸς, ἵν' ἀνθρώπων
 εἴ τις τι τολμήσειε κηρίων ἄψαι,
 κεντοῦσ' ἀναιρῶ τοῦτον οἷς ἐμὲ βλέπτει.
 ὁ Ζεὺς νεμεσσᾷ τοιάδε προσαιτούσης 10
 ἔργα βροτοφθόρ', ἀλλ' ὅμως ἀναγκαίη
 καὶ μὴ θέλων δέδωκεν· εἶπε γὰρ δῶσειν.
 δέδωκε μέντοι κέντρον ὀλεθρίου μοίρης,
 ὥς τήνδε τούτῳ πλήξασαν ἔτι μὴ ζώειν.
 ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πετομένης κέντρον, 15
 σὺν γάρ τε τὸ ζῆν τῷδε προσαπολλύειν.

2. ἦλθεν B. ἀνῆλθεν et ἀνελήλυθεν duæ paraphrases.	stot. H. A. IX. 40, qui de api- bus ait: αἱ δὲ τύπτουσαι ἀπόλ- λυνται, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ κέντρον ἄνευ τοῦ ἐντέρον ἐξ- αιρεῖσθαι· πολλάκις γὰρ σώζε- ται, ἐὰν ὁ πληγὴς ἐπιμελῇται καὶ τὸ κέντρον ἐκθλίψῃ· τὸ δὲ κέντρον ἀποβαλοῦσα ἡ μέλιτ-
4. 'Mel, quod fumo et vetu- state nondum, florum fragran- tiam amisit'.	
9. κεντῶσ' B.	
13. ὀλέθρου B.	
15. τὸ κέντρον B. conf. Ari-	

τα ἀποθνήσκει. Etiam Virg.
Georg. IV. 236.

Illis ira modum supra est,
læsæque venenum

Morsibus inspirant, et spicu-
la cæca relinquant

Adfixæ venis, animasque in
vulnere ponunt.

Vv. 1. 2. 4. 6. 8—13. 15. 16
metra conservant. conf. fab.
240. p. 157. 381. Cor.

FAB. LXXXI.

νιδὸν γέρων τις δαίλος εἶχε γενναῖον.
 καθ' ὕπνον εἰδέ μιν λέοντος ὕπο τεθνήξειν.
 καὶ δὴ φοβηθεῖς μὴ τοῦναρ ἀληθεύσοι,
 οἴκημα τούτῳ τερπνὸν ἐδείματο σπεύσας.
 χῶπως ἔχη τι βουκόλημα τῆς λύπης, 5
 ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων.
 ἐν οἷσι καὶ λέοντος ὄψις ἐγράφθη.
 ὥς οὖν ἑώρα τουτονὶ νεηνίσκος,
 μᾶλλον βαρεῖν τόνδε κάτεχεν λύσση.
 στὰς οὖν ἔναντι τοῦ λέοντος ἐξηύδα · 10
 ᾧ σύγῃ θηρίον κάκιστον, ὀθούνεκα ψευδὲς
 ἐμὸς πατὴρ ὄνειρον εἶδε καθ' ὕπνους,
 διὰ τοῦτ' ἐγὼ καθείργομαι μάτην ὕπαρ.
 καὶ τί δὲ ποιήσω σε νῦν ἐφ' οἷς πάσχω;
 νεηνίης λέοντι ταῦτ' ἀπειλήσας 15
 παρεξέτεινε διὰ τινος θυρίου χέρα,
 νάρθηκα ῥήξων βατίου ἐγγύθεν τοίχου.
 ἔμελλε γὰρ λέοντα φλοξὶ τεφρῶσαι.
 ἀλλ' οὖν ἐπλήγη φεῦ σκολόπεσσι δακτύλῳ.
 συνέβη παρ' αὐτ' ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος, 20
 ἄλγει τε δεινῷ συσχεθεῖς νεηνίσκος
 ἄναυδος εὐθύς τῷ πόνῳ κατεκλίνθη.

καὶ πορθμὸν Ἀχέροντος ἐκπέρα τλήμων.

ἃ σοι πέπρωται, ταῦτα τλήθι γενναίως,
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρέων γὰρ οὐ φεύξῃ. 25

2. *θυήσκειν* legendum. cf. fab. 25. v. 9. Aristoph. Ach. 590.

3. *τῶναρ* B.

5—6. Citat Suidas in *βουκολήσας*, (in Schol. Aristophan. Pac. 153 transcriptus) qui *τοῖς* ante *τοίχοις* inserit. Confer *βουκολοῦσα τὴν λύπην* ap. Babr. I. fab. 19. v. 7.

7. *ἐγράφῃ* B.

11. *θήρ* B. *θηρίον κάκιστον*, ut in paraphr. reposui. In hoc loco aliqua vestigia fabulae Babrianæ, quæ in nostro codice non comparent, videtur conservasse paraphrastes Florentinus: *ὃ κάκιστον θηρίον, διὰ τὸ ὄναρ τὸ ψευδὲς τοῦ πατρὸς μου, ὃ αὐτὸς ἑώρακεν ἐν ὕπνοις μάτην, προσκατεκλείσθην φρουρᾷ τῇ γυναικείῃ*. p. 394. Cor.

12. *ὄνειρον*, in neutro genere utitur, ut ap. Hom. Od. IV. 841 et sæpius apud Herodotum.

13. *ὕπαρ* hic *somnium* valet, contra usum receptum.

16. *χέρρα* B.

17. *βατιον* B.

18. Hinc patet cod. Flor. lectionem, *τὸν λέοντα καῦσαι*, quod editores in *κροῦσαι* mutare volunt, recte se habere.

24—25. Hos versus Etymol. Mag. in *πεπρωμένον* e Babrio citat, ubi *τῶν χρεῶν*, a Sylburgio correctum.

Vv. 1. 5—8. 10. 15. 18. 20—22. 24. 25 metra conservunt. conf. fab. 264. p. 174. 393. Cor. Hanc fabulam a notâ Atyis et Adrasti historiâ ap. Herod. I. 34—45 originem traxisse censet Coraëus.

FAB. LXXXII.

ὑς ἄγριός ποθ' ἴστατο πλήσιον δένδρου,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἔθηγε. κηλὰς ἡρώτα·
τί δὴ παθὼν οὐκ ὄντος οὔτε κινδύνου
οὔτ' αὖ κυνηγετοῦντος, ἔκτος ἀνάγκης
θηξείε τοὺς ὀδόντας. ὑς ἀπημείφθη·
ἦν ἂν μάταιος καὶ κάκιστ' ἀπωλούμην,
εἰ γ' ὅπλ' ἐπεξήτησα παρόντος κινδύνου.

ὁ πᾶς ἐπιβούλευμα βίος ἐστὶν ἀνθρώπων.
 ἔτοιμον εἶναι δεῖ σε, μὴ κακῶς ὄλης.

9. ὄλης B.

Vv. 3. 5. 6 metra conser-

vant. conf. fab. 54. p. 32.
 309.

FAB. LXXXIII.

φάσις ποτ' ἦλθε τοῖς τετραπόδοις ξφίοις,
 καύχημα κατέχουσα πρὸς τέκνων πλήθη.
 καὶ δῆτ' ἰόντες πρὸς λείαναν ἡρώτων,
 ταύτην ἐλέγχειν βουλόμενοί γ' ἀπαιδείης.
 δεῦρ', εἶπε καὶ σὺ, παῖδας ὀππόσους τίκεις; 5
 γελῶσα δ' ἡ λείαινα τοῖσιν εἰρήκει.
 ἐνὰ σκύμνον μὲν, ἀλλὰ πάντα γενναῖον.
 κρείσσων ἀνὴρ εἰς εὖ φρονῶν ἀφραδοῦς πλήθους.

1. vide sup. f. 74. v. 3.

7. Fortasse legendum, σκύ-
 μνον μὲν οἶον.

Vv. 3. 5. 6 metrum retinent.

cf. fab. 215. p. 139. 372. Pa-
 raphrasis Florentina cum no-
 strâ fabulâ pæne conspirat.

FAB. LXXXIV.

φέρων φενάκην τις φαλακρὸς ἀκύνους
 ἔθει διάυλον Ἰσθμίων ἐπ' ἀγώνων.
 σφοδρὸν δὲ πνεύσας εἴλεθ' ὤνεμος κάρης.
 ἡ δὲ τάχιστα ἀνίπτατ' ἡέρος πνοιῇ.
 γέλως πλατὺς δὲ τοὺς παρόντας ἐσχήκει. 5
 ὁ ψηνὸς εἶπε, τοῦ δρόμου καταπαύσας·
 τί τὸ ξενίζον εἰ ξένη με θοῖξ φεύγει;
 ὅπου περ ἡμὴ κάλλιπ' ἐκ χρόνου πλείστου.

μηδείς ἐπ' ἄρσει κτημάτων ἀνιάσθω·
χρήσται γάρ ἐσμεν παραγμάτων βιωτείων. 10

1. Apud paraphrasim calvus : πε, τοῦ δρόμον πάνσας. Ulimæ voces apud paraphrastam
eques, non cursor, inducitur. timæ voces apud paraphrastam
Equitem etiam in hac fabulâ
habet Avianus f. 10. Metro
subveniretur, si φέρων φενά-
κην τις φαλακρὸς ἱππενεν, occurunt. ψηνὸς, eodem sen-
su, apud Simonidem reperitur,
omisso versu altero, scriba
mus. fragm. 147. ed. Schneidewin.

8. κάλλιπεν B.

10. βιώσιμος et βιωτικός reperiuntur, verum βιώτειος ignotum est.

3. κάρη, penultimâ communis, ut videtur, utitur poeta:
vid. sup. fab. 59. v. 11.

Vv. 3—5. 7—10 metra retinent. conf. fab. 283. p. 184.

5. γέλως δὲ πλατὺς B.

Cor.

6. Lege, ὁ ψηνὸς ἀντοῖς εἰ-

FAB. LXXXV.

φιλίαισι δεξιούντο ταῖς ἀμοιβαίαις
γέρανος Λίβυσσα καὶ βάσαρος ἀλώπηξ.
ὦν ἡ μὲν ἔτνος λιπαρὸν ἀνὰ πλατείην
παροψίδ' ἀγγέασα προύθετο ξείνης,
καὶ προουκαλεῖτο τήνδε λαμβάνειν δείπνων. 5
γέλων παρεῖχεν ἥδ' ἐφ' οἷς μάτην μόχθει,
τύπτουσα ῥάμφος πρὸς πέτρην ἀναλλήπτως.
ὕγρον γὰρ ἔτνος ῥήιδιον τάδ' ἐκφεύγει.
τὸ δ' ἐν μέρει Λίβυσσα τῇ πανουργούσῃ
θοίνην ὑπέσθη προφρόνως ἀμοιβαίην. 10
κὰν λεπτοδείρῳ λαγύνῳ κρίμνων πλήρει
ῥάμφος κατῆγε, καὶ τροφήν ἀνελήφει,
γελῶσ' ἐφ' οἷς χαίνουσα κηλᾶς εἰστήκει.
κερδοῦς τὸ φύγχος ἀξύμβολον χύτρης δειρή.
κερδοὶ πέπονθας ἄπερ ἄλλον ἐπράξω. 15

2. De grue Libycâ vide sup. fab. 42. v. 1. ib. βασσάρια, quæ in Libyâ ponit Herod. IV. 192 per *vulpes* reddunt interpretes: conf. Etym. Mag. in βασσάρια. Vide Lyc. 771 cum Schol. et 1393, ubi βάσσαρος vulpis (λαμπούριδος), sensu metaphorico, epitheton est.

7. ἀναλήπτως B.

8. lege τόδ'.

9. ἡ δ' ἐν μέρει legendum.

11. conf. Bab. I. fab. 108. v. 9 et 32.

14. Sensus in hoc versu mancus.

Vv. 1. 4—10. 12. 13 metrum retinent. Eandem fabulam narrat Plutarchus Sympos. I. 1. 5.

FAB. LXXXVI.

φθείρες γεωργὸν ἔδακνον ἀροτριῶντα.

ὁ δὲ δις μὲν τᾶροτρον ἀφείς χιτωνίσκον

ἐκάθηρεν· ὥς δ' ἔδακνον αὐτίς ἀναΐδην,

ἀπαλλαγῆναι παντελῶς θέλων τούτων

ἔς πῦρ χιτῶν' ἔριψε μὴ θαμάκῃς λιπουργοίη. 5

κἀγὼ παραινῶ μὴ τρίτου πυρὸς δεῖσθαι

ὅς δις γυναικῶν πημοναῖς τετύφωται.

5. λιπουργεῖν B. λιπουργεῖν non alibi invenitur.

Vv. 4. 6. 7 metrum retinent.

Hâc fabulâ in concione usus est Sulla, teste Appiano Bell. Civ. I. 101.

FAB. LXXXVII.

χαλκεύς τις εἶχε κύν' ἐν δόμῳ τραπεζῆα.

τούτου δὲ χαλκεύοντος, ἐκεῖνος ἔδρηθεν.

καὶ αὐτίς ἔδοντος, ἐκτάδην κύων ὕπνου,

καὶ δεσπότην ἔσαινεν ὁστέων ῥίψει.

ποτὲ δ' ἀγανακτῶν καὶ ῥάβδον κατασεΐσας, 5

ὦ συ ταλάντατ', εἶπε, τῶν κυνῶν ἄλλων.

τί δ' ἂν σε ποιήσαιμι τοῖον ὥς εὐδεις

BABR. FAB.

5

ὄκνω τοσοῦτῳ κεκρατημένος τλήμων;
 οὐπώποτ' ἔγνωσ ὥς πόνος καλῶν δώτης;
 μὴ λῆγ' ἐπάδων ταῦτα τοῖσιν ἀεργοῖς · 10
 ἀεργίῃ γὰρ πᾶς τις οὐ καλῶς πράττει.

3. Pro ἐκτάδην sensus ἐξη- | ma unice ap. Hesiod. Op. 353.
 γείρετο aut ἀνέστη aut tale | Vv. 4. 7. 9. 11 metra retinent.
 quid requirit. | cf. fab. 284. p. 185. 387. Cor.
 9. δώτης. Invenitur hæc for- | Præstat recensio pedestris.

FAB. LXXXVIII.

χειμῶνος ὥρῃ γηπόνους τις ὠράκει
 ἔχιν κατ' ἀργὸν πεπηγότα σφόδρῳ κρυμῶ.
 ὦκτειρε τοῦτον, καὶ λαβὼν θέτ' ἐν κόλπῳ,
 καὶ παρθέταλπεν αὐτὸν ἀλεθθῆναι.
 ἀπαλλαγείς δὲ τοῦ κρύους, κἀνανήψας, 5
 ἔχυσ ἐπληξε γηπόνον τὸν σωτήρα.
 εὐθὺς μεθῆκε, κεῖπεν, ὦ τλήμον, θνήσκων.
 δίκαια πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτεῖρας.
 ἔδει γὰρ αὐτὸν κἄν ὑγιῇ κατατρίβειν.

5. ἀπαλλαγῆς, εἰ supra- | cf. fab. 170. p. 104. 337. Cor.
 scripto, B. | v. 8. extat apud paraphrasin
 Vv. 1. 3. 7. 8 metra retinent. | jambicam.

FAB. LXXXIX.

χειμῶν ἐτώθαζεν εἰς ἕαρ τάδε συνείρων.
 σοῦ δὴ φανέντος οὔτις ἀτρεμῶν μίμνει.
 ὁ μὲν γὰρ ἀλσῶν ἄλλος, τὴν δὲ λειμώνων,
 τρέχει βαδίζων, ἥ νάπας τε κοιλάδας.
 ὅτῳ γὰρ ἐραστὸν ἀνθέων τε καὶ κρίνων,

ἥ καὶ ῥόδων ἄστων ἡδυπνειόντων,
 δρέποντι τέρπειν ὄμμα καὶ στέφειν κάρην.
 ἥρος μὲν οὖν τάδ'· ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἦττω.
 νηὸς γὰρ αὐτὸς ἀμβάτης ἀλιπλάγκτου
 κῦμ' ἐκταράσσω, κἀνέμους ἀπορνύω, 10
 ομβροὺς ἐπάγων παγέτους τε χαλάζας.
 καὶ μὴν χίονος τολύπευμα κρυμοπαγώδους
 ὥς πάντας οἴκοις ἐμμένειν ἀπλανήτως,
 ἦτοι παρ' ἐστίησιν ἡδὲ τραπέζαις,
 ἡδυκτύπῳ λύρῃ τε καὶ χοροῖς παιδων, 15
 ῥῥαῖς χλιδῶντας μουσικῶν ἀκουσμάτων.
 ταῦτ' ἐξ' ἀμοιβῆς ἐστὶ σοὶ τὰ χεიმῶνος,
 εἶπερ δὲ καὶ κλύουσιν ἄνδρες εὐφήμως
 ἐρασμῶς σοῦ τοῦνομ', ἀλλὰ καὶ τοῦμόν
 ἡδύφθογγον πέφυκεν ὀρθήῃ γνώμῃ, 20
 τέρψιν χέοντος ἐν δόμοισιν ἀνθρώπων.
 μὴ οὖν τὰ σαύτοῦ μέλizon' εἰπὲ τῶν ἄλλων.
 ἔνεστι καὶ γὰρ τῶν καλῶν τι κἀν τούτοις.

3—7. Sensus mancus.

Vv. 2. 6. 10. 15. 17—19. 21

7. De v. κάρη quantitate
vid. sup. fab. 59. v. 11.—23 metra retinent. cf. fab.
122. p. 275. Cor.

23. κἀκείνοις in marg. B.

FAB. XC.

χελιδόνες κύκνοισι κερτόμουν λευκοῖς,
 ὥς φυγγάνοιεν τὴν δίαιταν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἀμφὶ λειμῶνάς τε τούσδ' ἐφίπτασθαι,
 ἡδὲ ποταμούς καὶ νάματα λιμναῖα,
 φιλοῦντας αὐτοὺς μὲν βιοῦν ἐρημαίως· 5
 μακρὰν δὲ καὶ τὴν μουσικὴν ἀποικίζειν.

ἡμῶν δ' ἔφασκον, αἱ πόλεις μὲν ἀντάνδρως,
 στέγαι τε καὶ θάλαμοι, δόμοι τε σὺν αἰθούσαις,
 καὶ περιλαλοῦμεν ἱστορήμαθ' ἡδίστως.
 ἐκεῖνα δῆτ', ἐκεῖνα, φημὶ, τάρχαϊα 10
 παλαίθετα θρυλλοῦμεν' Ἀτθίδος χώρῃ,
 Θοράκην, Ἀθήνας, Πανδίωνα σὺν Τηρεῖ,
 ἐκδημίην, κῆδός τε, καὶ τομὴν γλώσσης,
 Ἴτυν τε νηπίαχον, ὕβριν, καὶ δέλτους.
 ὅπως μετελλάγημεν ἐς φυὴν πτηνῶν, 15
 τέως ἔχουσαι ταυτόμορφον ἀνθρώποις.
 τοιαῦτα πολλά τ' Ἀτθίδας συνειρούσας
 μόλις μὲν ὅψε τ' ἤξιωσαν οἱ κύκνοι
 λόγου, στυγοῦντες πουλυμυθίης ταύτης.
 ἔμπης δέ γ' ἤξιωσαν οὐκ ἄτερ μούσης· 20
 ὧ γηρούουσαι πολλὰ τέκν' Ἀθηναίων,
 ἡμῶν μὲν εἶνεκα πᾶς τις ἂν ἀφίκνυτο
 ἐκὼν ἐρήμην μουσικῆς ἐπαΐσσων·
 ὅταν πτέρωμα Ζεφύριόν ποτ' ἀνῶμεν,
 ἡμερτὸν ἡδ' εὐηχον ἄημα ριπίζον. 25
 ἀκούσεται γὰρ ἀρμονίης μελιφθόγγου.
 τούτου χάριν δὴ κἄν τινα σμικρὰν ᾠδὴν
 ᾄδωμεν ἡμεῖς, κἂν ἄπωθεν ἀνθρώπων,
 καν μῆτε πολλοῖς· τοῦτο δὴ τῶν καλλίστων,
 εἰ φιλοσοφοῖμεν ἄσματουργίην μέτρῳ, 30
 μηδὲν θορύβοις μιγνύοντες τὰς μούσας.
 ὑμῖν δὲ πᾶσιν εἰκότως ἀνιῶνται,
 ἀλλ' οὐδὲ φέρουσιν ἡδέως συνοικούσας,
 λάλην τε τὴν ἄμουσον ἀποστυγοῦσι.
 καὶ ταῦτα δ' ὑμεῖς πάσχετε καθηκόντως, 35

αἵπερ παθοῦσαι τὴν τομήν τε τῆς γλώσσης
οὐκ ἴστε σιγαῖν, οὐδὲ μὴ τιτυβίζειν
ὅποσσ' ὑπέστητ' ἐν δόμοισιν ἀναίδην.
ἔπειτα δ' ἔστὲ καὶ λαλίσταται πάντων,
οὐδ' εὐστομεῖτε μουσικῶν τινα φθόγγων, 40
αἰεὶ δὲ θρηνεῖτ' ἔκτομήν τε τῆς γλώσσης,
ἥδ' Ἴτυλον θανόντα φασγάνῳ Ζήθου.

3. τοῦδ' B. Sensus in hoc loco imperfectus.

7. πόλις B.

8. στέγα δὲ B.

12. Πανδιωνά τε σὺν B. Hujus vocis penultimam in casibus inflexis contra morem producere videtur Babrius: conf. sup. Πανδιωνίς.

20. οὐκ ἄτερ μούσης, vide sup. p. 29. v. 6.

23. μουσικῆς ἐπαῖσσων, pro 'musicæ studens', insolenter dictum: ἐπαῖσσω cum genitivo construit Homerus, Iliad. V. 263. XIII. 687.

34. λάλη, vox antiqua et inusitata, apud Lucian. Lexiphan. 14. occurrit.

36. Particula τε nihil habet quo referatur.

37. τιτυβίζειν B. vid. sup. f. 50. v. 4.

42. Ἴτυλος. Insolens in hac voce primæ syllabæ productio.

Receptam de Procne et Philomelæ fabulam supra vv. 12—16 innuit poeta; nempe Terei regis Thraciæ cum Procne Pandionis Attici regis filiâ ma-

trimonium, Itys filii procreationem, Philomelæ stuprum et exsectionem linguæ, litteras Philomelæ ad Procnem per dolum missas, Itys mortem, et duarum sororum in aves conversionem. Itys a suâ matre Procne trucidatur, et Terei epulis apponitur. Si ergo fabulam ab historicis et tragicis Atticis agnitam secutus est Babrius, φασγάνῳ Πρόκνης aut μητρὸς scribere debuit: vid. Thuc. II. 29. et Soph. Terei fragmenta ap. Wagner. Vol. I. p. 391. Eandem quoque sequitur Babrius, I. fab. 12. Extat antiquior fabula apud Homerum (Od. XX. 518—523 cum Schol.) et Pherecydem fragm. 102. ed. C. Müller. in quâ Aëdon Pandarei filiarum natu maxima Zetho Thebano nubit, et Ityn eorum filium pro consobrino ejus interficit. Mater, errorem perpetuo moerens, a Jove impetrat ut in volucrem mutetur. Verum ab hac fabulâ Procne exulat, et Itylus matris Aedonis, non patris Zethi, gladio cæditur. Alia et

recentior fabulæ recensio extat apud Antonin. Liber. c. 11. — Recurrit hæc fabula verbis, quæ cum recensione Babrianâ proxime concordant, ap. Gre- gor. Naz. Epist. 114. tom. II.	p. 102 (ed. Paris. 1840) in epi- stolâ 382 A D. scriptâ. Vv. 1—3. 5—7. 9—13. 15— 21. 23. 27—30. 32. 36. 39—42 metra conservant.
--	---

FAB. XCI.

χύτρας ποτάμιον ξεῦμα δύο κατώθει,
 ὧν ἡ μὲν ἦν ὀστράκινος, ἡ δὲ χαλκείη.
 αὕτη δ' ἔφησεν ἐγγὺς οὕσα χαλκείη·
 μακρὸν κολύμβη, μηδὲ πλήσιον πλώης.
 εἰ γάρ τι μικρὸν ἐγγίσεις, κατακλῶμαι. 5
 ἐπισφαλὲς πένητος οἶκος δυνάστην
 ἔχων πάροιον δεινὸν ἄν τι καὶ τλήσοι.

1. ποτάμιον B.	conf. f. 290. p. 190. Cor. quæ
nostram prope sequitur. Avian.
fab. XI.
2. ἦν om. B.	
4. πλώει B.	
Vv. 2—5. 7 metrum retinent.	

FAB. XCII.

ψύλλα καθῆστ' ἐπὶ ποδὶ ἀνδρὸς ἀθλητοῦ.
 σοβοῦντος ἦλτο, δήξασα τόνδε γενναίως.
 ὠργίζεθ' οὗτος, καὶ λαβεῖν ἐπεξήτει.
 ἡ δ' αὖθις ἦλτο, κάποδραῶσ' ἐσαώθη.
 τοιαῦτα πάσχων ἀθλητῆς παρὰ ψύλλης 5
 στένων ἄνειπεν· Ἡράκλεις, οὐκ ἂν ἀρήξαις;
 θεοῖς ὑβρίζειν τᾶλάχιστα παραιτεῖσθαι.

1. πόδ' B.	V. 3 metrum retinet. conf.
fab. 62. p. 38. 313 Cor.
5. αεθλῆς B.	
6. ἂν εἶπεν et Ἡρακλῆς B.	

FAB. XCIII.

ψύλλα δάκνουσα πόδα τινὸς παρηνώχλει.
 ὁ δὲ συλλαβῶν, τίς εἶσθα, φησὶ, καὶ δάκνεις,
 καὶ πᾶν ἀναίδην σῶμά μου συ λογχεύεις;
 ἢ δὲ πρὸς αὐτόν· ἐνθεν ὁ βίος ἔσθ' ἡμῖν.
 μηδὲ κτάνης με, κοῦ μέγα τι κακὸν πράττω. 5
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπεν ἀγανακτήσας·
 παρ' αὐτὰ χερσὶ ταῖς ἐμαῖς συ τεθνήξει.
 τὸ γὰρ κακὸν πέφυκεν εἶθε μηδ' εἴη
 αἰεὶ κακὸν κἂν μέλθοσι κἂν τ' ἐλαχίστοις.

3. πάντ' ἀναίδην B.

5. Præstat μὴ δὴ κτάνης με.

7. De τεθνήξει conf. sup. f.

81. v. 2.

Vv. 2—5. 7. 8 metra con-

servant. cf. fab. 292. p. 191.

400. Cor.

FAB. XCIV.

ψύλλα τις ὥδε βοῦν τινά ποτ' ἠρώτα·
 τί δὴ παθὼν βροτοῖσι τοῖα δουλεύεις,
 κάμνεις ὅσημέραι τε; καὶ τάδ' ἀλκῆεις
 πελώριός τε τυγχάνων. ἐγὼ μέντοι
 μικρά περ οὔσα σάρκας αὐτέων δάκνω, 5
 πίνουσα χανδὸν αἶμ' ἐρυθρόν ἀδείμω.
 βοῦς εἶπ'· ἐγὼ τις οὐχ ἄχαρις ἀνθρώπων.
 στέργουσι γὰρ με, καὶ φιλοῦσι βοῦν πάντη,
 καταψάοντες θαμὰ μέτωπον ἦδ' ὠμους.
 κνωῶντες δέ με τρίβουσιν ἐν θυμηδείῃ. 10
 ἔφη δ' ἐκείνη τῷ βοῖ πολυτλήτῳ·
 ἀλλ' οὔν ἐμοίγε τῇ μάλιστα δειλαίῃ
 ἢ σὴ γε τρίψις οἶτος αἰνὸς ἐκβαίνει,

ὅταν τυχὸν λάβωσιν ὄνυχες ἀνθρώπων.

στέργει τις αἰεὶ παρ' ὅτου καλῶς πάσχει, 15
τίνει δὲ τὸν βλάπτοντα δυσμενεῖ γνώμη.

3. τόδ' B.

6. Primam in ἀδείμων, quæ forma alibi non occurrit, producere videtur poeta. Reperiuntur ἀδείμαντος, ἀδείματος et ἄδειμος.

9. De καταψᾶν conf. Aristoph. Pac. 75. Xen. Apol. 28.

Vv. 2—6. 8—10. 12—14 metra retinent. conf. fab. 424. p. 276. Cor.

FAB. XCV.

ωρη θερείη τισποτοῦν Ἀθηναίων
ὀνηλάτη κύνθωνα συμβαλὼν ρητοῖς
ἐξ ἄστεος Μεγάραδ' ἐτύγγανεν βαίνων.

ὁδοιπορῶν δὲ μεσημβρίας ἐφεστώσης,
ἥλιος ὅταν ἀκτίνας ἀλεῆς πέμπη,
ὁδίτης ὀνεινὴν ἤθελε σκιὴν δύναι,
ὑπεκφυγεῖν φλογῶδες ἡλίου καῦμα.

ὀνηγρὸς ἀντέλεξε μὴ σκιὴν στῆσαι,
ὄνον δὲ μοῦνον ἐφιζάνειν συνερῆσθαι.

ὁ δ' ἀντέθηκεν αὐθις ἐκμεμισθῶσθαι

ὄνον ἅπαντα τῆς σκιῆς ὀπηδούσης.

οὕτως ἔρις δὲ περὶ σκιῆς μάτην ἔρρει.

Vv. 1. 2. 3. 7. 8. 10 metrum conservant. Ad proverbium περὶ ὄνου σκιᾶς explicandum (quo utitur Aristophanes Vesp. 191) hanc fabulam varii auctores allegant. Demosthenem eā

usum esse tradunt Schol. Aristoph. ubi sup. Plutarch. Vit. X orat. c. 8. Phot. Bibl. cod. 265. Phot. et Suid. in ὄνου σκιᾷ, Zenob. VI. 28. et alii.

